

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όλοι προετοιμάζονται για τη γέννηση του Χριστού, τα ρεβεγιόν έχουν την τιμητική τους ενώ οι οικογένειες και οι παρέες μεγαλώνουν και οι δρόμοι και οι πλατείες φωτίζονται και πλημμυρίζουν από κόσμο. Κάθε περιοχή έχει αυτές τις ημέρες τα δικά της ξεχωριστά έθιμα. Ας δούμε μερικά από αυτά:

Τα καρύδια

Τα καρύδια είναι ένα παραδοσιακό ομαδικό παιχνίδι που παίζουν τα παιδιά. Οι κανόνες του παιχνιδιού έχουν ως εξής: Κάποιο παιδί χαράζει στο χώμα μια ευθεία γραμμή.

Πάνω σ' αυτή, κάθε παίκτης βάζει κι από ένα καρύδι στη σειρά. Μετά, ο κάθε παίκτης με τη σειρά του και από κάθετη απόσταση ενός με δύο μέτρα από τη γραμμή των καρυδιών, σημαδεύει σκυφτός, και με το μεγαλύτερο και το πιο στρογγυλό καρύδι του, κάποιο άλλο καρύδι.

Όποιο καρύδι πετύχει και το βγάλει έξω από τη γραμμή το κερδίζει και δοκιμάζει ξανά σημαδεύοντας κάποιο άλλο καρύδι. Αν αστοχήσει, συνεχίζει ο επόμενος παίκτης. Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να βγουν από τη γραμμή όλα τα καρύδια.

Το αναμμένο πουρνάρι

Όταν γεννήθηκε ο Χριστός και πήγαν, οι βοσκοί να προσκυνήσουν, ήταν νύχτα σκοτεινή. Βρήκαν κάπου ένα ξερό πουρνάρι κι έκοψαν τα κλαδιά του. Πήρε ο καθένας από ένα κλαδί στο χέρι, του έβαλε φωτιά και γέμισε το σκοτεινό βουνό χαρούμενες φωτιές και τριξίματα και κρότους. Από τότε, λοιπόν, στα χωριά της Άρτας, όποιος πάει στο σπίτι του γείτονα, για να πει τα χρόνια πολλά, καθώς και όλα τα παιδιά τα παντρεμένα, που θα πάνε στο πατρικό τους, για να φιλήσουν το χέρι του πατέρα και της μάνας τους, να κρατούν ένα κλαδί πουρνάρι, ή ό,τι άλλο δεντρικό που καίει τρίζοντας. Στο δρόμο το ανάβουν και το πηγαίνουν έτσι αναμμένο στο πατρικό τους σπίτι και γεμίζουν χαρούμενες φωτιές και κρότους τα σκοτεινά δρομάκια του χωριού.

Ακόμη και στα Γιάννενα το ίδιο κάνουν. Μόνο που εκεί δεν κρατούν ολόκληρο το κλαδί το πουρνάρι αναμμένο στο χέρι τους – είναι μεγάλη πολιτεία τα Γιάννενα – αλλά κρατούν στη χούφτα τους μια χεριά δαφνόφυλλα και πουρνάροφυλλα, που τα πετούν στο τζάκι, μόλις μπουέ και καλημερίζουν. Κι όταν τα φύλλα τα ξερά πιάσουν φωτιά κι αρχίσουν να τρίζουν και να πετάνε σπύρες, εύχονται: «Αρνιά, κατσίκια, νύφες και γαμπρούς!» Αυτή είναι η καλύτερη ευχή για κάθε νοικοκύρη. Να προκόβουν τα κοπάδια του, να πληθαίνει η φαμελιά του, να μεγαλώνουν τα κορίτσια και τα παλικάρια του, να του φέρνουν στο σπίτι νύφες και γαμπρούς, να του δώσουν εγγόνια που δε θ' αφήσουν τ' όνομα το πατρικό να σβήσει.

Σε άλλες περιοχές της Ελλάδας αναβιώνουν τα εξής έθιμα:

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Το τάισμα της βρύσης

Οι κοπέλες, τα χαράματα των Χριστουγέννων, αλλού την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, πηγαίνουν στην πιο κοντινή

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Εδώ Φουρνή...

Η ΦΟΥΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

Κατά την πάροδο του χρόνου, η εναλλαγή των τεσσάρων εποχών κατά την διάρκεια του έτους δίνει μια διαφορετικότητα στη ζωή μας, εναλλάσσοντας τις αισθήσεις και την ψυχολογία μας ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και τις κλιματικές αλλαγές κάθε εποχής. Κάθε μια από τις τέσσερις εποχές έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Διαφορετικές θερμοκρασίες, διαφορετικές βροχοπτώσεις, αλλαγές στο φυσικό περιβάλλον, διαφορετικές εποχιακές εργασίες, απασχολήσεις και συνθήκες προσαρμοσμένες στις συνθήκες της εποχής. Παλαιότερα η εναλλαγή των τεσσάρων εποχών του έτους ήταν πιο ξεκάθαρη.

Την χειμερινή περίοδο των έντονων βροχοπτώσεων και των χαμηλών θερμοκρασιών ακολουθούσε η περίοδος της άνοιξης με τις υψηλότερες θερμοκρασίες και τις ανοιξιάτικες λιακάδες. Την περίοδο του καλοκαιριού με τις υψηλές θερμοκρασίες και την ξηρασία ακολουθούσε η φθινοπωρινή περίοδος με τα πρωτοβρόχια και τις ήπιες θερμοκρασίες.

Τα τελευταία χρόνια οι κλιματικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί, έχουν ως αποτέλεσμα να μην έχουμε ευδιάκριτη μετάβαση από τη μία εποχή στην άλλη. Βλέπουμε έντονα καιρικά φαινόμενα κατά τις διάφορες εποχές και κλιματολογικές συνθήκες ασυνήθιστες και πρωτόγνωρες.

Έτσι, φέτος στη Φουρνή, ενώ βρισκόμαστε στο τέλος του φθινοπώρου, οι καιρικές συνθήκες είναι καλοκαιρινές. Οι θερμοκρασίες διατηρούνται σε υψηλά επίπεδα και οι βροχοπτώσεις δε λένε να αρχίσουν. Οι λιγοστές βροχοπτώσεις του Οκτωβρίου και του Νοεμβρίου ξεδίψασαν για λίγο την αποκαμωμένη φύση, αλλά τα σημάδια της ανομβρίας ήταν εμφανή στη διψασμένη γη. Μέχρι τις πρώτες ημέρες του Δεκεμβρίου οι βροχοπτώσεις

Γράφει ο
ΝΙΚΟΣ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ
Γεωπόνος

που έπεσαν ήταν γύρω στα 150 χιλιοστά. Ευτυχώς από τη Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου σταμάτησε η μακρά περίοδος ανομβρίας και ήλθαν οι βροχοπτώσεις με πτώση της θερμοκρασίας, φυσιολογικά φαινόμενα για την εποχή, θυμίζοντάς μας ότι μπήκαμε στο χειμώνα.

Τέλη Νοεμβρίου με αρχές Δεκεμβρίου άρχισε σιγά σιγά η διαδικασία του λιομαζώματος, η μόνη και κύρια αγροτική εργασία που έχει μείνει πλέον στην περιοχή μας. Οι υπόλοιπες γεωργικές εργασίες του φθινοπώρου, του οργώματος, δηλαδή, και της σποράς έχουν εγκαταλειφτεί, εξαιτίας της έλλειψης ανθρώπων αφενός και αφετέρου της μη συμφέρουσας ενασχόλησης με αυτές τις εργασίες στα κακοτράχαλα μέρη μας.

Η φετινή παραγωγή λαδιού στην περιοχή μας δεν είναι η αναμενόμενη. Ενώ την περσινή χρονιά δεν είχαμε καθόλου παραγωγή και περιμέναμε φέτος να είχαμε πλήρη παραγωγή από ότι φαίνεται θα έχουμε κάτω από το 50% της πλήρους παραγωγής. Κύριος και βασικός παράγοντας αυτής της εξέλιξης πρέπει να θεωρείται η πορεία των καιρικών συνθηκών.

Οι βροχοπτώσεις του περσινού χειμώνα ήταν λιγοστές και σταμάτησαν νωρίς.

Επιπλέον, οι θερμοκρασίες καθ' όλη την περίοδο ήταν υψηλές, με επικρατέστερους άνεμους τους νοτιάδες που φέρνουν θερμές αέριες μάζες. Όλα αυτά συντελούν στο να μην υπάρχει καλή ανάπτυξη των καρποφόρων οφθαλμών και επομένως καλή ανθοφορία και καρπόδεση.

Σε αυτό το σημείο ας αναφέρουμε ότι το πλήρως ανακαινισμένο

(Συνέχεια στη σελ. 8)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

1. Κυριακή, 8 Φεβρουαρίου 2015, ώρα 13.00'

Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας και η επίσημη συνεννόησή μας θα γίνει φέτος, στο Κέντρο «ο Χριστός», Δουκ. Πλακεντίας 34, στο Χαλάνδρι (τηλ.: 210 6840698, www.ochristos.gr). Η κουζίνα του είναι εξαιρετική και τριμελής ορχήστρα θα συνοδεύσει το χορό μας. Το κέντρο βρίσκεται 300 μ. από το σταθμό του Μετρό «Χαλάνδρι» και υπάρχει χώρος για στάθμευση στο κέντρο. Σας περιμένουμε για να ευχηθούμε για τη νέα χρονιά 2015 και να διασκεδάσουμε όλοι μαζί.

Παρακαλούμε για έγκαιρη δήλωση συμμετοχής στην Πρόεδρο του Συλλόγου Φ.Φ.Φ. κ. Ρένα Κανπάκη, τηλ. 6944223906, ή στο μέλος του Δ.Σ. κ. Μαρία Παπαστεφανάκη, τηλ. 6944716216.

2. Κυριακή, 8 Μαρτίου 2015, ώρα 11.30'

Επίσκεψη με ξενάγηση στο Νομισματικό Μουσείο Αθηνών, Ιλίου Μέλαθρον, Πανεπιστημίου 12, Αθήνα (τηλ. 210-3632057) (πλησιέστεροι σταθμοί μετρό: Σύνταγμα, Πανεπιστήμιο). Θα ακολουθήσει συνεννόηση.

3. Παρασκευή, 20 Μαρτίου 2015

Παρακολούθηση των τελευταίων Χαιρετισμών σε μοναστήρι της Αθήνας.

Περισσότερες πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής στην Πρόεδρο του Συλλόγου Φ.Φ.Φ. κ. Ρένα Κανπάκη, τηλ. 6944223906, ή στο μέλος του Δ.Σ. κ. Μαρία Παπαστεφανάκη, τηλ. 6944716216.

ΚΑΛΕΣ ΠΙΟΡΤΕΣ

Τα Δ.Σ. των Συλλόγων:

- Φουρνιωτών και Φίλων της Φουρνής, και
- Καστελλίου Φουρνής ο "Κέραμος"

Σας εύχονται

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

και ευτυχισμένο και παραγωγικό τον
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ 2015

Κοινωνική ζωή και κίνηση

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

• ... και το όνομα αυτού «Ελευθέριος»!!

Στις 21 Νοεμβρίου, ο Γιώργος Θεοδωρίδης και η Μέλπω Μπουραντά, βάπτισαν το αγοράκι τους, εγγονάκι του προέδρου του χωριού μας Μανώλη Μπουραντά, στον Ι.Ν. της Αγίας Μαρίας Μεθυμώνας στη Φουρνή.

Ανάδοχος (νονός) ο Θεόδωρος Κασαθάκης.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες & γιαγιάδες, ευχόμαστε να τους ζήσει ο νεοφώτιστος Λευτέρης & καλή ανατροφή!

• Ο Μανώλης και η Μάγδα Τσαγκαράκη βάπτισαν την κόρη τους στον Αφέντη Χριστό στον Κέραμο χοροστατούντος του Επισκόπου Άνθιμου. Το όνομα αυτής Αγάπη. Ανάδοχος (νονά) η Κατερίνα Τσαγκαράκη-Φουντουλάκη. Μετά το μυστήριο ακολούθησε τραπέζι και γλέντι στο Κέντρο Καλύβα. Στους γονείς, στις γιαγιάδες και στη νονά ευχόμαστε να τους ζήσει και καλή ανατροφή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε στην Αθήνα, όπου διέμενε, και κηδεύτηκε στον Άγιο Νικόλαο ο Μανώλης Χαριδήμου Μπουραντά

• Πέθανε και κηδεύτηκε στη Φουρνή η Ευαγγελία Ζερβάκη.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στη Φουρνή η Δανάη Φουντουλάκη.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στη Φουρνή η Νίκη Μαυροειδή - Ντούβλη.

Στις οικογένειες τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια. Αιωνία τους η μνήμη.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Όσοι καταθέτουν την συνδρομή τους στον λογαριασμό του Συλλόγου στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας (αριθμός λογαριασμού 695/707130-29 στα ονόματα Ντούζου Μαρία και Κανιτάκη-Γιαννοπούλου Ειρήνη) παρακαλούνται να γράφουν στην κατάθεση το όνομά τους και στη συνέχεια να ενημερώνουν σχετικά την Ταμία μας κα Μαρία Τουτουδάκη-Ντούζου στο τηλ. 210-9345556. Ευχαριστούμε θερμά.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ

• Η Μαριλένα Τουτουδάκη του Γεωργίου και της Αρετής, εγγονή της Μαρίας Μπαρμπούνη-Φρουζάκη επέτυχε στις Πανελλήνιες εξετάσεις στη σχολή Νηπιαγωγών στο Ρέθυμνο.

Θερμά Συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

ΛΟΓΕΙΕΣ

Στη μνήμη Εμμανουήλ Χαριδήμου Μπουραντά προσέφεραν στο Σύλλογο Φουρνιωτών και Φίλων Φουρνής η οικογένεια Ελευθερίου Μπουραντά 100 ευρώ και η οικογένεια Δημητρίου Παρασκευόπουλου 100 ευρώ.

Συνδρομές (σε ευρώ)

- Αγγελάκης Γεώργιος του Κωνσταντίνου συνδρομή 150
- Γραμματικάκη - Βανσεχόβεν Ναυσικά συνδρομή 50
- Γωνιωτάκης Μιχάλης του Εμμανουήλ εις μνήμη των γονέων του και της συζύγου του 50
- Μαράνος Νικόλαος συνδρομή 20
- Μπουραντάς Ελευθέριος συνδρομή 25
- Παρασκευόπουλος Δημήτριος και Όλια συνδρομή 25
- Προκοπάκη-Μαργιολάκη Μαρία συνδρομή 20
- Συγγελάκη Αφροδίτη συνδρομή 50

Η ιστορία της Βασιλόπιτας

Η ιστορία συνέβη πριν 1500 χρόνια περίπου στην πόλη Καισάρειας της Καππαδοκίας, στη Μ. Ασία

Ο Μέγας Βασίλειος ήταν Δεσπότης της Καισάρειας και ζούσε αρμονικά με τους συνανθρώπους του.

Κάποια μέρα όμως ο βασιλιάς Ουάλης τύραννος της περιοχής, ζήτησε να του δοθούν όλοι οι θησαυροί της Καισάρειας, αλλιώς θα πολιορκούσε την πόλη, για να την κατακτήσει. Ο Μέγας Βασίλειος ολόκληρη τη νύχτα προσευχόταν να σώσει ο Θεός την πόλη. Ξημέρωσε η νέα μέρα και ο βασιλιάς αποφασισμένος περικύκλωσε αμέσως την Καισάρεια με το στρατό του. Μπήκε με την ακολουθία του και ζήτησε να δει το Δεσπότη.

Με θράσος και θυμό ο αδίστακτος βασιλιάς απαιτούσε το χρυσάφι της πόλης. Ο Μέγας Βασίλειος απάντησε ότι οι άνθρωποι της πόλης του δεν είχαν τίποτε άλλο πέρα από πείνα και φτώχεια. Ο στρατηγός με το που άκουσε αυτά τα λόγια θύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί το Μέγα Βασίλειο ότι θα τον εξορίσει πολύ μακριά από τη πατρίδα του. Οι χριστιανοί της Καισάρειας αγαπούσαν πολύ το Δεσπότη τους και θέλησαν να τον βοηθήσουν. Μάζεψαν λοιπόν από τα σπίτια τους ό,τι χρυσάφια είχαν και του τα πρόσφεραν, ώστε δίνοντας τα στο σκληρό βασιλιά να σωθούν. Στο μεταξύ ο ανυπόμονος Ουάλης διέταξε αμέσως το στρατό του να επιτεθεί στο φτωχό λαό της πόλης.

Ο Μέγας Βασίλειος, που ήθελε να προστατέψει την πόλη του, προσευχήθηκε και μετά παρουσίασε στο βασιλιά ό,τι χρυσάφια είχε μαζέψει μέσα σε ένα σεντούκι. Τη στιγμή όμως που ο βασιλιάς πήγε να ανοίξει το σεντούκι και να αρπάξει τους θησαυρούς, έγινε το θαύμα! Όλοι οι συγκεντρωμένοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά ένα λαμπρό καβαλάρι να ορμάει με το στρατό του επάνω στο σκληρό Ουάλη και στους δικούς του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός βασιλιάς και οι δικοί του αφανίστηκαν. Ο λαμπρός καβαλάρις ήταν ο Άγιος Μερκούριος και οι στρατιώτες του οι Άγγελοι.

Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισάρειας. Τότε όμως ο Δεσπότης της Ο Μέγας Βασίλειος, βρέθηκε σε δύσκολη θέση!

Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσάφια στους κατοίκους της πόλης και η μοίραση να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασίλειος και ο Θεός τον φώτισε τι να κάνει. Κάλεσε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους είπε να ζιμώσουν ψωμάκια, όπου μέσα στο καθένα ψωμάκι θα έβαζαν και λίγα χρυσάφια. Όταν αυτά ετοιμαστήκαν, τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισάρειας. Στην αρχή όλοι παραξενεύτηκαν, μα η έκπληξη τους ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν κάθε οικογένεια έκοβε το ψωμάκι αυτό κι έβρισκε μέσα χρυσάφια. Ήταν λοιπόν ξεχωριστό ψωμάκι, η Βασιλόπιτα. Έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί. Από τότε φτιάχνουμε κι εμείς τη Βασιλόπιτα με το φλουρί μέσα, την Πρώτη μέρα του χρόνου, τη μέρα του Αγίου Βασιλείου.

Η Βασιλόπιτα Αγιοβασιλιάτικο έθιμο πολλών αιώνων, μεταφέρεται από γενιά σε γενιά, για να μας θυμίζει την Αγάπη και την Καλοσύνη Αυτού Του Αγίου.

http://eisagios.blogspot.com/2008/12/blog-post_29.html

Επιμέλεια : Ρένα Κανιτάκη

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΜΑΝΑ

ΔΑΝΑΗ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

«Ήσουν καλή κι ήσουν γλυκιά κι είχες τις χάρες όλες, όλα τα χάδια του αγεριού, του κήπου όλες τις βιόλες». Οι στίχοι αυτοί του τραγουδιού του ποιητή φωτογραφίζουν την εικόνα σου στα μάτια μου Μάνα μου. Έφυγες μια μέρα του Δεκέμβρη ήρεμη και ήσυχη, όπως ήταν όλη η ζωή σου για το μεγάλο ταξίδι της αιωνιότητας. Ξεψύχησες στο πατρικό μας σπίτι, στο κρεβάτι, όπου πριν από αρκετά χρόνια είχες αποχαιρετήσει τη Μητέρα σου και την Θεία σου τη Ρηνιώ. Ήσουν καλόκαρδη, πρόσχαρη και καταδεχτική και αγαπούσες όλο τον κόσμο.

Το σπίτι μας ήταν ανοιχτό για όλους και η φιλοξενία ήταν από τα κυριότερα γνωρίσματά σου. Ανατράφηκες σε μια οικογένεια με τις δύο αδελφές σου, τη Σοφία και την Αγγελική, που από πολύ μικρές χάσατε τον πατέρα σας και η μητέρα σας, μέσα στις δύσκολες συνθήκες της τότε εποχής, σας ανέθρεψε με αγάπη, την οποία είχες οδηγή σε όλη σου τη ζωή.

Για τους συγγενείς και τους φίλους ήταν απεριόριστο το ενδιαφέρον σου. Χωρίς να δυσανασχετείς ποτέ, ούτε εσύ ούτε ο σύζυγός σου Μανώλης, προσέφερες υπηρεσίες και φροντίδα σε όσους στη ζητούσαν.

Έφυγες απ' αυτή τη ζωή πλήρης ημερών, όπως λέγεται, αλλά σε εμάς αφήνεις ένα δυσαναπλήρωτο κενό. Εξάλλου, για τις μάνες δεν υπάρχουν ηλικίες αλλά συναισθήματα. Τώρα το σπίτι μας στο χωριό μένει άδειο και κάθε μου επίσκεψη με πλημμυρίζει θλίψη.

Περιμένω να δω τη Μάνα να με καλοδεχτεί, να με φροντίσει να μου προσφέρει την αγάπη της. Εσύ όμως έφυγες και πας να συναντήσεις άλλα αγαπημένα σου πρόσωπα, τους γονείς σου, τον άνδρα σου, τις αδελφές σου. Έφυγες ευχαριστημένη γιατί πρόλαβες να καμαρώσεις παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα, τα οποία σου ανταπέδιδαν την αγάπη σου.

Η ανάμνησή σου θα είναι για πάντα χαραγμένη στη μνήμη μας.

Καλό σου ταξίδι Μάνα μου πολυαγαπημένη.

Ο γιός σου

Νίκος Φουντουλάκης

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΙΩΑΝΝΗ ΖΕΡΒΑΚΗ

Μάνα δεν βρήκα το θάρρος και τη δύναμη να σου πω δυο λόγια, τα τελευταία που μπορούσα εκ μέρους όλων μας την ώρα που συγκεντρωμένοι όλοι σε αποχαιρετούσαμε μέσα στην εκκλησία.

Έστω και αργά σαν μνημόσυνο τα γράφω τώρα γιατί σου τα οφείλω.

Τι να πρωτοθυμηθούμε, την Μάνα, την Γιαγιά, την φίλη, ένα μόνο θα σου πω, σε αγαπούσαμε, σε αγαπούμε και θα σε θυμόμαστε γιατί το αξίζεις για πάντα. Αγωνίστηκες με τον Άγιο και Σεβαστό σύντροφο της ζωής σου Γιάννη, τον πατέρα μας σε πολύ δύσκολες εποχές, στα χωράφια, στο περίπτερο, στο καφενείο, στο σπίτι για να μας μεγαλώσεις, να μας μορφώσεις στερώντας από τον εαυτό σου πολλά που θα είχες δικαίωμα να χαρείς στη ζωή σου.

Η υπερηφάνειά σου και η αξιοπρέπειά σου ήταν υποδειγματική. Η αφοσίωση σου στα παιδιά, στα εγγόνια και στα δισέγγονα που αξιώθηκες να αποκτήσεις και να χαρείς ήταν αξιοζήλευτη.

Όμως όλα τελειώνουν έτσι το ήθελε ο Θεός και την Πέμπτη το βράδυ 30 Οκτωβρίου 2014, όπως σου άξιζε πέθανες στο σπίτι σου, ήρεμη, καθαρή, αρχόντισσα όπως σε έλεγαν οι γαμπροί σου μέσα στην αγκαλιά μας.

Αντίο Μάνα, ο πόνος και των τριών θυγατέρων σου, των γαμπρών σου και των εγγονιών σου είναι μεγάλος. Σε παρακαλώ από εκεί πάνω που πήγες μην μας ξεχνάς, να μας δίνεις πάντα την ευχή σου, να είσαι ήρεμη, και να είναι ελαφρύ το χώμα της Φουρνιώτικης γης που σε σκέπασε.

Οι κόρες σου, οι γαμπροί σου, τα εγγόνια σου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωρούμε μεγάλη μας υποχρέωση να ευχαριστήσουμε τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ολύμπου κ.κ. Άνθιμο ο οποίος χοροστάτησε και εξεφώνησε τον επικήδειο στην κηδεία της μητέρας μας, τον ευσεβή κλήρο που παρέστη στην εξόδιο ακολουθία της προσφιούς μας μητέρας καθώς και όλους τους εκλεκτούς συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς μας που παρευρέθηκαν και μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος για τον χαμό της αγαπημένης μας μητέρας.

Οι Οικογένειες Μαρίας - Γεωργίου Σουλτάνη

Ιωάννης Παπαθεοδώρου

Κωνσταντίνος-Γεωργίου Εμμανουηλίδη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ, όσοι επιθυμούν να αναγγέλλουν κοινωνικά γεγονότα στα «Φουρνιώτικα Νέα» ν' απευθυνθούν στην Πρόεδρο του Συλλόγου μας, και προκειμένου για τους κατοίκους του χωριού και τους διαμένοντες εν γένει στην Κρήτη στον κ. Νίκο Φουντουλάκη (τηλ.: 28410 23243).

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΦΟΥΡΝΗΣ «Ο ΚΕΡΑΜΟΣ»

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλιανών "ο Κέραμος" σας υπενθυμίζει:

Η ύπαρξη και η συνέχεια της πολιτιστικής δραστηριότητας του συλλόγου μας καθώς και η έκδοση της εφημερίδας στηρίζεται σε σας. Παρακαλούμε να προσφέρετε την συνδρομή σας στον υπ' αριθμ. 118/787479-03 τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας.

Στείλτε μας τα κείμενα σας, τις φωτογραφίες ή οτιδήποτε θέλετε να δημοσιευθεί στα ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ (φύλλο του Καστελλίου) στο kastellifournis@gmail.com

Από το Δ.Σ.

ΣΤΕΡΝΟ ΑΝΤΙΟ

Στη Λένα που έφυγε για πάντα

Απο τον Γιώργο Μαυροειδή

Είμαστε όλοι εδώ σήμερα και προπέμπουμε στην τελευταία της κατοικία την όμορφη και λατρεμένη της καρδιάς σου, φίλε μου Γιάννη, την άξια και γλυκιά σου μητέρα Κωστή, Μαρία και Κων/ντίνε, τη στοργική γιαγιά της Ερωφίλης και του Θανασάκη, τη σεμνή αλλά και ταυτόχρονα τόσο ζωντανή στη μνήμη όλων μας Λένα.

Την ύστατη και οδυνηρή αυτή ώρα του αποχαιρέτισμού, στο φέρετρό σου, Λένα, ακουμπούν όλοι οι συγγενείς, οι φίλοι σου και πολλοί συντοπίτες. Είναι σκληρό να αποχαιρετούμε ξαφνικά και τόσο απρόσμενα έναν τόσο ζωντανό άνθρωπο, αλλά η μοίρα - δυστυχώς-είναι συχνά τόσο σκληρή, κι έτσι, πρέπει με δύναμη και καρτερία να την αντιμετωπίσουμε.

Λένα είχες τη χαρά να μοιραστείς την επίγεια πορεία σου στη ζωή με έναν ξεχωριστό άνθρωπο, που σε αγάπησε και με τη σειρά σου τον αγάπησες κι εσύ γνήσια και βαθιά. Ο Γιάννης υπήρξε ο άλλος σου εαυτός, ήσαοταν μαζί το τέλειο και αρμονικό «συναπταστήμα».

Ζήσατε μαζί συναρπαστικές στιγμές με τα παιδιά σας, Μαρία και Κωστή, που αποκτήσατε και αναθρέψατε με τις αρχές και τις αξίες τις οποίες σας είχαν ενσταλλάξει οι πατρικές σας οικογένειες, του Αρναουτάκη και του Ηγουμενάκη.

Είναι γι' αυτό που στην απουσία σου, σήμερα, θα χρειαστεί να στηρίξουμε όλοι με την αγάπη μας το Γιάννη, για να αντέξει αυτό το οδυνηρό χτύπημα.

Στον έγγαμο βίο σου συνόδεψες αδιαμαρτύρητα το φίλο μου παντού, ως Καθηγητή ή ως Σχολικό Σύμβουλο, στην Κρήτη, την Αθήνα και τα Γιάννενα..., ακόμη κι όταν οι επαγγελματικές του φιλοδοξίες, του υπαγόρευαν να φύγει από την Ελλάδα για κάποια χρόνια.

Ήσουν πάντα μαζί του, κοντά σ' εκείνον και τα παιδιά σου, άξια σύζυγος και στοργική μητέρα. Σεμνή ανεπιτήδευτη και σοβαρή, δεν πρόβαλες ποτέ τις κλίσεις και τις δεξιότητές σου στην τέχνη, τη μουσική και τις ξένες γλώσσες. Μιλούσες άπταιστα κι έγγραφες τα Ιταλικά και τα Αγγλικά και ήταν αυτό το τελευταίο, που βοήθησε ουσιαστικά τον Γιάννη, στις μεταπτυχιακές του σπουδές στη Σκωτία και αργότερα στην Αμερική.

Όσες φορές είχα την ευκαιρία και τη χαρά να έρθω στο σπίτι σου διαπίστωνα πως είχες το σπάνιο ταλέντο: να δημιουργείς ένα περιβάλλον γεμάτο ομορφιά και αυτό οφειλόταν στην προσωπικότητά σου, που συνδύαζε άριστα τη γυναικεία γοητεία με την ευαισθησία του αισθηματικού ανθρώπου.

Κύλησαν έτσι χρόνια χαράς και ευτυχίας, με κάποια μικρά προβλήματα υγείας, αλλά χωρίς τη

σοβαρότητα των τελευταίων μηνών!

Έμαθα πρόσφατα το Γολγοθά που περνούσες! Ο φίλος μου με είχε ενημερώσει για τη μεγάλη δοκιμασία.

Όταν, πριν λίγες μέρες, έφτασα από την Κρήτη ήταν βαθιά μου επιθυμία να έρθω να σε δω. Δε σε πρόλαβα όμως... Ίσως, όπως μου είπε ο Γιάννης, έτσι να είναι καλύτερα, για να κρατήσω παντοτεινά την εικόνα του ανοιξιότικου λουλουδιού που υπήρξες, όταν σε πρωτοαντικρύσαμε στο Καστέλλι.

Σήμερα, σαν φίλος παιδικός του Γιάννη, είμαι εδώ, για να θρηνησω μαζί του, μαζί με τα παιδιά, τα εγγόνια και τους συγγενείς σου, το χαμό σου. Να βρω τρόπο να σου μεταφέρω τον πόνο και την οδυνηρή όλων μας για το άδικο και αναπάντεχο ταξίδι που ξεκινάς. Να βρω τρόπο να σου πω, πως ποτέ άλλοτε η σιωπή σου δεν ήταν τόσο αισθητή, όσο σήμερα που φεύγεις.

Είμαστε όλοι θλιμμένοι γι' αυτό, μα έχουμε την παρηγοριά πως ακόμη και το εξασθενημένο τελευταίο κορμί σου, το ταλαιπωρημένο από την επάρατη νόσο, αναμετρήθηκε γενναία, ως το τέλος, με το θάνατο - ως ίσος προς ίσο - και κρατήθηκες όσο μπόρεσες στη ζωή, ηρωική και ανυποχώρητη ως την ύστατη πνοή σου.

Σας περίμενα το καλοκαίρι στο Χαυγά, όπως είχαμε πει με το Γιάννη, μα δεν έγινε δυνατό να τιμηθώ μ' αυτή σου την επίσκεψη. Ωστόσο, θα σε θυμόμαστε και θα σε μνημονεύουμε, κι όταν τύχει να βρισκόμαστε εκεί, θα σου στέλνουμε με το απέραντο βαθύ γαλάζιο του Κρητικού Πελάγους, έναν θερμό χαριτισμό από το νησί που γεννήθηκες, μεγάλωσες και λάτρεψες.

Λένα, σε λίγο θα βρεθούμε όλοι μπρος στο «Δεύτερο τελευταίο ασπασμό». Εκείνο το «τελευταίο» ελπίζω και εύχομαι να το αντέξει ο Γιάννης και τα παιδιά σου. Θα ήθελες κι εσύ να το αντέξουν, έτσι δεν είναι; Να μένουν όρθιοι και να κοιτάνε ψηλά, να σε βλέπουν, να βλεπώσαστε, να συνεχίσουν τη ζωή τους, χαρούμενοι, χαμογελαστοί, αισιόδοξοι και δοτικοί, όπως ήσουν κι εσύ στη ζωή σου όλη.

Θέλω, τελειώνοντας, να εκφράσω τα βαθιά μου συλλυπητήρια, σ' εσένα, φίλε μου καλέ, στα παιδιά και τα εγγόνια σου και να ευχηθώ

σ' εσένα Λένα

να' ναι καλό ετούτο το στερνό σου ταξίδι.

Σε συνοδεύει ακόμη το «καλό κατευόδιο» του Πολιτιστικού μας Συλλόγου και η ευχή να είναι ελαφρή η Αττική Γη που σε λίγο θα σε σκεπάσει.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Την 1η Νοεμβρίου, ανάμεσα σε πολλούς συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς, ο Κωνσταντίνος Οικονομάκης, γιος του επί σειρά ετών Προέδρου του Συλλόγου μας, Γιάννη Οικονομάκη, και η Έλενα Παπαντώνη, τέλεσαν τους γάμους τους στον Ιερό Ναό του Αποστόλου Παύλου στην Κόρινθο. Μετά το μυστήριο ακολούθησε ξέφρενο γλέντι υπό τους ήχους σύγχρονης και παραδοσιακής μουσικής.

Να ζήσουν Βιον Ανθόσπαρτο

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Ανδρέας Αμαριωτάκης και η Ζαχαρούλα Γιακουμάκη απέκτησαν κοριτσάκι.

Να ζήσει το νεογέννητο

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Έφυγε από τη ζωή η Λένα Ηγουμενάκη- Αρναουτάκη, σύζυγος του συγχωριανού μας, Γιάννη Αρναουτάκη.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια της

• Πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στην Ξερολίμνη, ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Κουτουλάκης, αδελφός της συγχωριανής μας, Ιωάννας Μαγούλη.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του

• Πέθανε και ετάφη στην Αθήνα η εκλεκτή και ιδι-

αίτερα αγαπητή σε όλους μας, Γαρυφαλίσα Γιαμπιτζάκη.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του

• Έφυγε από τη ζωή η επίσης αγαπητή σε όλους μας συγχωριανή, Βασιλεία Χα Θεοχάρη Νικητάκη.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια της

• Πέθανε στην Ελούντα και ετάφη στο Καστέλλι, όπως ήταν η επιθυμία του, ο Γεώργιος Δ. Μαυροφόρος.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια του

• Έφυγε από τη ζωή, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, η Ξακουστή, χα Δημητρίου Δρακωνάκη.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια της

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Μπαρμπούνης Κων/νος 30 ευρώ

Σταϊκος Ελευθέριος 30 ευρώ

Γεωργία Ζερβάκη - Λουκάκη 20 ευρώ

Ιωάννης Εμμ. Οικονομάκης 20 ευρώ

Μπαρμπούνης Μανούσος 20 ευρώ

Δατσέρης Νικόλαος 20 ευρώ

• Εις μνήμη Βασιλείας Νικητάκη κατατέθηκε το ποσό των 220 ευρώ, υπέρ του Συλλόγου μας.

ΛΟΓΙΑ ΜΝΗΜΗΣ

Έφυγαν πρόσφατα από κοντά μας (από τη ζωή) δυο αγαπημένες Καστελλιανές, αφήνοντας κάθε μια το δικό της στίγμα στην κοινωνία του Καστελλίου αλλά και του ευρύτερου χώρου της Φουρνής. Πρόκειται για:

α) Τη Γαρυφαλίσα Ι. Γιαμπιτζάκη, που έφυγε, πλήρης ημερών, ύστερα από μια μακροχρόνια δοκιμασία υγείας, αλλά ευχαριστημένη γιατί, ως το τέλος, είχε την αδιάλειπτη στήριξη και τη στοργική φροντίδα της οικογένειάς της και ιδιαίτερα της αδελφής της Σοφίας και της ανεψιάς της Μανίνας.

Θα θυμόμαστε όλοι τη σεμνή, ευγενική και αρχοντική κυρία με τη γλυκύτητα της ομιλίας και το καλοσυνάτο, οικείο χαμόγελό της. Μια προσωπικότητα που συνδύαζε την ομορφιά με την ηθική, την ευπρέπεια και την ευαισθησία. Η Γαρυφαλίσα υπήρξε υπόδειγμα αξιοπρέπειας και ανθρώπου που σεβόταν βαθιά τις παραδόσεις και τις αξίες. Πολλοί από τους παλαιότερους τη θυμόμαστε στην ώριμη νιότη της, να συμμετέχει ενεργά στις εκδηλώσεις των πολλών, τότε, νέων του χωριού: τα Χριστούγεννα, το Πάσχα, τις Απόκριες, τη γιορτή του Κληδόνου κ.α.

Αν θέλαμε να βάλουμε ένα τίτλο στα πιο πάνω λόγια, αυτός θα ήταν: Γαρυφαλίσα, η γυναίκα της αβρότητας, της αξιοπρέπειας, του ήθους και της ανθρωπιάς.

Η οικογένειά της έχασε την αγάπη της κι εμείς όλοι τον καλό και σεμνό της λόγο και την, υποδειγματικά, ευγενικά συμπεριφορά της.

β) Τη Βασιλεία Θ. Νικητάκη που μετά από την πρόσφατη, μοιραία, κρίση του αναπνευστικού -το άσθμα που χρόνια τώρα τη βασάνιζε- έφυγε για το Νοσοκομείο χωρίς αυτή τη φορά επιστροφή. Μας είχε, ωστόσο, συνηθίσει για το αντίθετο, ύστερα από αλληπάλληλες κρίσεις άσματος που είχε κατά καιρούς υποστεί.

Μετά το θάνατο του συζύγου της, του παροικιακού για τη σεμνότητα και το ήθος Θεοχάρη, πήρε στα χέρια της το τιμόνι της πολυμελούς, με έξι παιδιά, οικογένειας, πάλεψε με νύχια και με δόντια και πορεύτηκε ένα δρόμο δύσκολο και μοναχικό, ανατρέφοντας τα παιδιά της με μόχθο, αλλά με φρόνηση και αρετή. Μέσα στο σπίτι ήταν η τρυφερή μάνα και νοικοκυρά και έξω απ' αυτό τιμονιέρης και δουλευτής, ακόμη και για τις πιο δύσκολες αγροτικές δουλειές.

Η κυρά-Βασιλεία ήταν ικανή να μετουσιώνει, αδιαμαρτύρητα, τις δυσκολίες της ζωής, την πίκρα, τη μοναξιά και την αβεβαιότητα σε περηφάνια, γιατί αγαπούσε τη ζωή και έτρεφε βαθιά την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο, δικό της και των παιδιών της. Υπήρξε μια πλατιά ψυχή, κι ένα σίγουρο σώμα. Καλοντυμένη, περήφανη, αρχοντική, με το επιβλητικό παράσημά της γινόταν-χωρίς η ίδια να το ξέρει- καπετάνισσα με την παλικαριά του σώματος και τη δύναμη της ψυχής. Λίγοι μόνο μπορούν να διεκδικήσουν το δρόμο ζωής που ακολούθησε, γιατί ήταν δύσκολος, απίστευτα τραχύς, αλλά εξαιρετικά ελπιδοφόρος.

Αγαπημένες μας, **Γαρυφαλίσα** και **Βασιλεία,**

Με το τέλος της φυσικής σας παρουσίας εδώ, στον «ψεύτικο» κόσμο που εμείς ακόμη βρισκόμαστε, σας απευθύνουμε τον ύστατο αυτό χαιρετισμό, με την υπόσχεση πως θα είστε πάντα μαζί μας, στη μνήμη και την ψυχή μας, με την εικόνα που σας γνωρίσαμε και σας ζήσαμε. Είθε οι αρετές και των δυο σας να μας συντροφεύουν όλους στο μέλλον.

Ο Σύλλογός μας συλλυπάται θερμά τις οικογένειές σας και εύχεται η μνήμη σας να είναι αιώνια.

Για τον Γιώργο Δ. Μαυροφόρο

Την ώρα σύνταξης του παραπάνω κειμένου, μαθαίνουμε, με πολλή θλίψη, για το θάνατο ενός ακόμη συντοπίτη και φίλου του Συλλόγου μας, του **Γιώργου Δ. Μαυροφόρου,** ο οποίος μετά από έναν διπλό ακρωτηριασμό -με αιτία το σακχαρώδη διαβήτη- ζούσε, αδιαμαρτύρητα, τα τελευταία χρόνια, το δικό του Γολγοθά.

Άνθρωπος με γοητευτική παρουσία στην ακμή της νιότης, με μια καθαρή σκέψη, γεμάτος διάθεση και ιδέες για επιχειρηματικότητα και δημιουργία, υπήρξε για αρκετά χρόνια καθηλωμένος στο κρεβάτι του πόνου.

Ο Γιώργος διακρινόταν για τη εξαιρετική ευγένεια, τη γλυκύτητα του λόγου του, την εργατικότητα και τη δοτικότητα του. Όταν το τελευταίο καλοκαίρι, τον επισκεφθήκαμε με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Άνθιμο και συζητήσαμε μαζί του την προοπτική διεύρυνσης του δρόμου της ιστορικής μας Κεραπολίτισσας (και προς την πλευρά του δικού του αγροτεμαχίου) έδωσε ολοπρόθυμα τη συγκατάθεσή του και μίλησε με πολύ επαινετικά λόγια για την πρωτοβουλία αυτή του Συλλόγου.

Στη σύζυγό του Δέσποινα και τα παιδιά του Δημήτρη και Γιάννη απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και σ' εκείνον ευχόμαστε να είναι ελαφρά η Καστελλιανή γη που τον δέχθηκε και η μνήμη του αιώνια.

Για την Ξακουστή Δρακωνάκη

Με μεγάλη θλίψη, πληροφορηθήκαμε τον χαμό άλλης μιας συγχωριανής μας, της **Ξακουστής** χας Δημητρίου **Δρακωνάκη.** Δεν ήταν γέννημα του χωριού μας ήρθε ως νύφη, αξιοπρεπής και αντάξια σύζυγος του αείμνηστου Δημήτρη Δρακωνάκη. Αγάπησε το χωριό μας και τους ανθρώπους του και συνέχισε να τους τιμά με συνεχείς χορηγίες τόσο στο Συλλογό μας όσο και στην ενορία. Ο σύλλογος νιώθει την ανάγκη να εκφράσει τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια της εκκλιπούσης και στα τρία της παιδιά, Ειρήνη, Αθηνά και Γιάννη.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου Καστελλιανών «Ο ΚΕΡΑΜΟΣ».

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΦΟΥΡΝΗΣ "Ο ΚΕΡΑΜΟΣ"

(Συνέντευξη από τη σελ. 3)

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

Αγαπητοί μου φίλοι, θ' ήθελα να κάμω γνωστές και να επισημάνω μερικές σκέψεις και απόψεις αναφορικά με ένα θέμα χρήσιμο και σπουδαίο στην κοινωνία και στην πολιτική ζωή και στην εξέλιξη της παρούσας κατάστασης.

Το θέμα είναι γνωστό σε όλους τους Έλληνες πολίτες αλλά όπως διαπίστωση κατόπιν συζητήσεων είναι ανενήμερωτοι.

Οφείλω όμως να διευκρινίσω ότι υπάρχουν και επαγγελματίες τάξεις που γνωρίζουν πολύ καλά το θέμα: όπως νομικοί, δημοσιογράφοι, οι οποίοι για ευνόητους λόγους δεν έχουν ενημερώσει το λαό. Το θέμα μας είναι « η λευκή ψήφος!! η αξία της, η δυναμική της».

Η σωστή διαχείρισή της κατά τις εκλογικές μετρήσεις είναι το δυνατότερο όπλο της Δημοκρατίας και καθιστά το λαό παντοδύναμο στο πολιτικό σύστημα, στη διαπλοκή και στη διαφθορά που μαστίζει σήμερα τη χώρα μας.

Στις εκλογές οι Έλληνες πολίτες καλούνται να εκλέξουν το κόμμα και το βουλευτή της αρεσκείας τους, τουτέστιν την κυβέρνηση της χώρας, του δήμου. Κατά το Σύνταγμα έχουμε δύο δυνατότητες: α) να ψηφίσουμε υπέρ ενός κόμματος και βουλευτών, ψηφίζουμε ΝΑΙ (θετική ψήφος), β) να ψηφίσουμε κατά όλων των υποψηφίων, ψηφίζουμε ΟΧΙ (ΛΕΥΚΟ) (αρνητική ψήφος). Η ουσία της υπόθεσης είναι εδώ ακριβώς. Οι ψήφοι θετικοί – αρνητικοί έχουν την ίδια δυναμική-αξία, την ίδια νομική ισχύ.

Όπως με τη θετική ψήφο (50+1) βγάζουμε κυβέρνηση, με την αρνητική (λευκό) (50+1) απορρίπτουμε όλους τους υποψήφιους ως ακατάλληλους και άχρηστους. Στην προκειμένη περίπτωση τι θα συμβεί. Στη Δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα, δεν χρησιμοποιείται βία (στρατιωτική επανάσταση) απαντά με περισσότερη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!!!

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ με την τρίτη εξουσία, την ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ που τη στηρίζει στις δύσκολες ώρες επαναπροκηρύσσει εκλογές με νέα κόμματα – πρόσωπα. Με τον τρόπο αυτό καταργεί το υπάρχον πολιτικό σύστημα ως απαράδεκτο από τον Ελληνικό λαό. Αυτή είναι «η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ» με τα νέα πολιτικά σχήματα Ο ΝΟΜΟΣ απαγορεύει κάθε συγγενικό πρόσωπο από το παλιό πολιτικό σύστημα. Αυτά τα λίγα και απλά λόγια που έμαθα μελετώντας και συζητώντας με ένα εξαίρετο, έντιμο και ακέραιο δικαστή, συγχωριανό μας, ταξιδεύοντας συχνά από Πειραιά για την όμορφη αλησμόνητη και λεβεντογέννα πατρίδα, λίκνο ηθικών αρχών και αξιών της δημοκρατίας και της Δικαιοσύνης.

Όσοι από τους αναγνώστες επιθυμούν να εντρυφήσουν περισσότερο στο θέμα γιατί είναι σπουδαίο και καιραιο σας παραπέμπω στο αρθ. 52 παρ. 3-5 του ισχύοντος Συντάγματος και στο ίντερνετ: Η δύναμη της Λευκής Ψήφου.

Με εκτίμηση και σεβασμό προς κάθε διαφορετική άποψη

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΜΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ
ΣΥΝ/ΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Χαρούμενη, δημιουργική,
γεμάτη όνειρα, μηνύματα, προκλήσεις Νέα Χρονιά,
με όμορφες & ξεχωριστές στιγμές!
Χρώματα, ήχοι, μουσικές & αρώματα,
να ομορφαίνουν την κάθε μας μέρα!

Εμμανουήλ Στυλ. Μπουραντάς
Πρόεδρος Δημοτικού Διαμερίσματος Φουρνής

Τα 4 κεριά

Κράταγα τέσσερα κεριά,
στα χέρια μου αναμμένα,
να μου κρατούνε συντροφιά,
ώσπου να φέξει η μέρα!

Το πρώτο π' άναψα κεριό,
το ονόμασα ΕΙΡΗΝΗ,
τρεμόπαιζε το δύστυχο,
μ' άφησε στο σκοτάδι!

Το δεύτερο π' άναψα κεριό,
το βάφτισα ΑΓΑΠΗ,
μα, η ανάσα μου «βαριά»...
του γύρισα την πλάτη...!

Το τρίτο κεριό που κράτηξα,
τ' άναψα με την ΠΙΣΤΗ,
μα, η φλόγα του ξεθύμανε
και μ' άφησε μόνο θλίψη!

Μα, για το τέταρτο κεριό,
ξαγρύπνησα όλη νύχτα...

κι η φλόγα του δυνάμωνε,
και απάλυνε την πίκρα...!

Με τούτο το τέταρτο κεριό,
ξανάναψα τ' άλλα τρία,
Το ρώτησα πως το 'λεγαν,
μ' απάντησε ΕΛΠΙΔΑ!!!

Η καινούργια χρονιά ας αναστήσει το χαμόγελο στα χείλη των ανθρώπων, ας ζεστάνει τις παγωμένες καρδιές τους και ας χαρίσει σ' αυτούς που αγωνίζονται την ζωή που τους αξίζει...!

«Στο μαύρο φόντο... η ελπίδα δίνει χρώμα...!»

Φουρνή 21/04/2014

ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

ΤΑ ΦΟΥΡΝΙΩΤΑΚΙΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Διαβάζοντας στην ΑΝΑΤΟΛΗ όσα έγραψε για το Γυμνάσιο Νεαπόλεως ο αγαπητός φίλος Γιώργος Καβαλάκης, θέλω να τον ευχαριστήσω για τα καλά του λόγια σχετικά για τους εκ Φουρνής μαθητές του Γυμνασίου.

Με την ευκαιρία όμως να συμπληρώσω μερικά πράγματα τα οποία έζησα και που φυσικά ο κ. Καβαλάκης δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει. Μερικές λεπτομέρειες δηλαδή που δείχνουν τι τεράστιο κόπο, τι μεγάλη προσπάθεια κατέβαλαν αυτά τα ανήλικα παιδιά της Φουρνής των δεκαδύο-κα χρονών (και των άλλων χωριών) για να μάθουν γράμματα, για να μορφωθούν. Οπωσδήποτε δεν είχαν την ηλικιακή ωριμότητα για προγραμματισμένο σκοπό και προδιαγεγραμμένη επιδίωξη τους τη μόρφωση, αλλά έπρεπε να ακολουθήσουν την καθημερινή υπενθύμιση των γονέων τους που τους έλεγαν επιγραμματικά «... του γειτόνου το παιδί έγινε δάσκαλος, εσύ πρέπει να γίνεις τουλάχιστο καθηγητής, ή το ξαδερφάκι σου έγινε δικηγόρος εσύ πρέπει να γίνεις γιατρός ή μηχανικός...»!

Και δεν τους απογοήτευσαν όπως δείχνουν οι σημερινοί δεκαπέντε (15) Φουρνιώτες καθηγητές Πανεπιστημίων!

Μήπως, σκέφτομαι, ήταν κάποια έμφυτη αυτοπόρευση ή κάποια οξυδέρκεια ή ίσως η έμφυτη αγάπη στη γνώση που λείει ο Αριστοτέλης «Ο άνθρωπος του ειδέναι φύσει ορέγεται»;

Ότι κι αν ήταν δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, φτάνει που επραγματώνε το η προσπάθεια, το αποτέλεσμα αξίζει. Και τώρα που εξ αιτίας του Καβαλάκη ξαναγύρισα δεκάδες χρόνια πίσω ενθυμούμαι την προσπάθεια μας και με την πείρα των τόσων δεκαετιών σκέφτομαι και δεν μπορώ να εξηγήσω πού βρήκαμε την τόση δύναμη, σωματική και ψυχική, το ατέλειωτο κουράγιο, την επιμονή, την προσπάθεια χωρίς να διαμαρτυρόμεθα, να βαρυνγκωμούμε ούτε να εγκαταλείπο με το σκοπό μας.

Και σκέφτομαι πώς άντεχαν αυτά τα παιδιά να περπατούν στα κακοτράχαλα μονοπάτια των βουνών πολλές φορές με βροχή και να πηγαίνουν στο θρανίο με μουσκεμένα ρούχα γεμίζοντας την αίθουσα νερά γιατί δεν υπήρχε η πολυτέλεια ομπρελών που άλλωστε αποτελούσαν σημαντικό βάρος (πάνω από ένα κιλό) στο υπόλοιπο των βιβλίων και των βρεγμένων ρούχων του μικρού παιδιού.

Ούτε υπήρχε τότε θέρμανση στα γραφεία των καθηγητών και στις αίθουσες των μαθητών για να στεγνώσουν και να ζεσταθεί λιγάκι το αδύνατο νεαρό σωματάκι τους.

Και τότε ΜΑΘΑΙΝΑΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ γιατί δεν είχαμε καταλήψεις ούτε απεργίες καθηγητών και μαθητών. Κάναμε μάθημα όλη μέρα, από 8 το πρωί έως 1 (μία μεσημέρι) και 3 έως 5 το απόγευμα.

Το μεσημέρι πολλοί κρατούσαν μισό καύκαλο κουλούρα για μεσημεριάτικο ή όσοι είχαν χρήματα πήγαιναν στο φούρνο του Κουμπανιού και με πενήντα λεπτά (μισή δραχμή) έπαιρναν μισή μερίδα σταρνέιο (!) ψωμί και μετά στο μπακάλικο του Μεθυμάκη όπου με το άλλο πενήνταράκι έπαιρναν πέντε ελιές Καλαμών ή μία σαρδέλα. Και στις τρεις (3) η ώρα ξανάρχιζαν τα μαθήματα μέχρι τις πέντε που το χειμώνα είναι ήδη νύκτα, και τα παιδάκια

αυτά των δέκα χρονών ξανάπαιρναν το δρόμο της επιστροφής για το χωριό.

Ακόμη προσπαθώ να εξηγήσω τον τρόπο με τον οποίο βαδίζαμε πάνω στα βουνίσια μονοπάτια σε κατάσπαση (Πλήρους, απόλυτου) σκοταδιού χωρίς να σκοντάφτομε στις πέτρες και στα χαράκια. ούτε μπορώ να καταλάβω, να εξηγήσω πώς βρήκαμε το δρόμο στη θεοσκοτεινή νύκτα. Και ύστερα από πολλή κουραστική φυσικά πορεία μιάμιση ώρα για ένα δεκάχρονο παιδί, φτάναμε επιτέλους στο σπίτι να φάμε το λίγο ζεστό φαγητό από ντόπια προϊόντα (όσα υπήρχαν τον καιρό της κατοχής) και κυρίως να κάτσομε στην παρασθία να ζεσταθεί το παγωμένο κοκαλάκι μας.

Δεν τελείωνε βέβαια εδώ η ταλαιπωρία μας, ούτε μας περίμενε το κρεβάτι. Έπρεπε να μελετήσουμε τα μαθήματα της επομένης που δεν ήταν εύκολα ούτε λίγα κι ούτε υπήρχαν έντυπα βοηθήματα.

Σ' όλες τις τάξεις του Γυμνασίου καθημερινά κάναμε Αρχαία Ελληνικά τις δύο πρώτες ώρες και έπρεπε στο σπίτι να αντιγράψουμε το αρχαίο κείμενο, να σημειώσουμε τις άγνωστες λέξεις, να γράψουμε την εξήγηση, να κλείνουμε ονόματα, ρήματα γραμματικής. Μετά έπρεπε να λύσουμε μαθηματικά προβλήματα Άλγεβρας, Γεωμετρίας Τριγωνομετρίας, Να κάναμε στο τετράδιο

γεωγραφικούς χάρτες, να μάθομε απέξω φυσική, ζωολογία, φυτολογία θρησκευτικά, κλπ. μέχρι που τα μάτια μας έκλειναν από τη νύστα.

Ακόμη σκέφτομαι πώς ήταν δυνατό να αντεπεξέλθομε σε τόσο φόρτο εργασίας ύστερα από τέτοια σωματική κούραση από ποδοδρόμο πρωίβράδυ εφτάμιση (7,5+7,5) χιλιομέτρων κάθε μέρα; Για σκεφθείτε το!

Δεν πρέπει φυσικά να παραλείψουμε ότι (τουλάχιστο) τον καιρό της Κατοχής όλοι διάβαζαν με το φως λύχνου γιατί δεν είχαν ούτε λάμπα ούτε πετρελαίου

Και με την ευκαιρία έκαμα ένα πρόχειρο λογαριασμό και βρήκα πως ο αριθμός των παιδιών που φοιτούσαν στο γυμνάσιο όλη τη δεκαετία του 1935-1945 ήταν περίπου πάνω από εκατό (Πάνω χωριό 20, Κάτω χωριό 60 και 25 από το Καστέλλι).

Και τα περισσότερα (για να μην πούμε όλα) από αυτά τα παιδιά συνέχισαν και παραπάνω σπουδές σε Ακαδημίες και Πανεπιστήμια και μερικά με υποτροφίες κατακτώντας πανεπιστημιακές έδρες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ώστε σήμερα να έχουμε δεκαπέντε (15) καθηγητές Πανεπιστημίου.

Γιώργος Πρατσίνης
Γεωπόνος

Οι «ρίζες» του κουραμπιέ και του μελομακάρονου

Μελομακάρονα και κουραμπιέδες, τα πιο μυρωδάτα σύμβολα των χριστουγεννιάτικων εορτών. Ποια είναι, όμως, η ιστορία και η ετυμολογία των παραδοσιακών γιορτινών γλυκισμάτων;

Κουραμπιές, η χιονάτη μπαλίτσα με το ανθόνερο, το βούτυρο και την άχνη ζάχαρη κρύβει στα τραγανά της αμύγδαλα τη γεύση της προσδοκίας.

Ποια είναι, όμως, η ρίζα του κουραμπιέ; Σύμφωνα με στοιχεία που συνέλεξε ο Δημήτρης Σταθακόπουλος, δρ. Κοινωνιολογίας της Ιστορίας του Παντείου Οανεπιστημίου, μουσικολόγος και δικηγόρος η ρίζα είναι:

Qurabiya στα αζέρικα, Kurabiye, στα τούρκικα και φυσικά κουραμπιές στα ελληνικά, που στην κυριολεξία σημαίνει Kuru = ξηρό, biye = μπισκότο. Όμως, η ονομασία μπισκότο καθιερώθηκε τον Μεσαίωνα, ετυμολογικά προερχόμενη από το λατινογενές bis-cuit, που σημαίνει ψημένο δύο φορές (στα αρχαία ελληνικά λεγόταν διπυρον), ως τεχνική ψησίματος για να μην «χαλάει» εύκολα ο άρτος, κυρίως των στρατιωτών και των ναυτικών.

Στα σύγχρονα ιταλικά, η λέξη είναι biscotto (το cookies έχει φλαμανδική / ολλανδική προέλευση που πέρασε στην αγγλική γλώσσα).

Το λατινικό bis-cuit διαδόθηκε μέσω των Βενετών εμπόρων και στην Ασία, όπου καθιερώθηκε ως παραφθορά της λατινικής λέξης, σε biya/biye, οπότε συνδέθηκε με το δικό τους Qura /Kuru (ξηρό) και έδωσε τη νέα μικτή (λατινο-ανατολίτικη) λέξη Qurabiya / Kurabiye, η οποία με αντιδάνεια ξαναγύρισε στη δύση και ελληνοποιημένη πλέον έδωσε το «κουραμπιές» με την έννοια του ξηρού μπισκότου, που διανθίστηκε με αμύγδαλα, ζάχαρη άχνη κ.λπ.

Τα μελομακάρονα έχουν ετυμολογικά αρχαιοελληνική προέλευση. Στα λεξικά αναφέρεται ότι η λέξη «μακαρόνι» παράγεται από τη μεσαιωνική ελληνική λέξη «μακαρωνία» (επρόκειτο για νεκρώσιμο δείπνο με βάση τα ζυμαρικά, όπου μακάριζαν το νεκρό). Η μακαρωνία με τη σειρά της έρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «μακαρία», που δεν ήταν άλλο από την ψυχόπιτα, δηλαδή, ένα κομμάτι άρτου, στο σχήμα του σύγχρονου μελομακάρονου, το οποίο το προσέφεραν μετά την κηδεία.

Αργότερα, όταν η μακαρία περιλούστηκε με σιρόπι μελιού ονομάστηκε: μέλι+μακαρία = μελομακάρονα και καθιερώθηκε ως γλύκιμα του 12μήνου, κυρίως από τους Μικρασιάτες Έλληνες και με το όνομα «φονίικια».

Οι Λατίνοι και αργότερα οι Ιταλοί χρησιμοποιούσαν τη λέξη μακαρωνία ως macaronne που τελικά κατέληξε να σημαίνει το σπαγγέτι. Τέλος, από το μεσαίωνα και μετά στη Γαλλία και την Αγγλία, ένα είδος αμυγδαλωτού μπισκότου ονομάστηκε «macaroon» (το γνωστό σε όλους σήμερα «μακαρόν»).

Από τον ιστότοπο in.gr Επιμέλεια : Ρένα Καντάκη

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

βρύση "για να κλέψουν το άκραντο νερό" (άκραντο, δηλαδή αμίλητο, γιατί δε βγάζουν λέξη σ' όλη τη διαδρομή). Αλείφουν τις βρύσες του χωριού με βούτυρο και μέλι, με την ευχή όπως τρέχει το νερό να τρέχει και η προκοπή στο σπίτι τον καινούργιο χρόνο και γλυκιά να είναι και η ζωή τους.

Για να έχουν καλή σοδειά, όταν φτάνουν εκεί, την "ταίζουν", με διάφορες λιχουδιές, όπως βούτυρο, ψωμί, τυρί, όσπρια ή κλαδί ελιάς. Όποια θα πήγαινε πρώτη στη βρύση, αυτή θα ήταν και η πιο τυχερή ολόκληρο το χρόνο. Έπειτα ρίχνουν στη στάμνα ένα βατόφυλλο και τρία χαλκία, "κλέβουν νερό" και γυρίζουν στα σπίτια τους πάλι αμίλητες μέχρι να πιούνε όλοι από το άκραντο νερό. Με το ίδιο νερό ραντίζουν και τις τέσσερις γωνίες του σπιτιού, ενώ σκορπούν στο σπίτι και τα τρία χαλκία.

Το Πάντρεμα της φωτιάς

Την παραμονή των Χριστουγέννων σε πολλά μέρη της Ελλάδας "παντρεύουν", τη φωτιά. Παίρνουν ένα ξύλο με θηλυκό όνομα και ένα με αρσενικό όνομα, συνήθως από αγκαθωτά δέντρα. Τα αγκαθωτά δέντρα, κατά τη λαϊκή αντίληψη, απομακρύνουν τα δαιμονικά όντα, όπως τους καλικάντζαρους. Στη Θεσσαλία, επιστρέφοντας από την εκκλησία στο σπίτι, τα κορίτσια βάζουν παραδίπλα στο αναμμένο τζάκι κλωνάρια κέδρου που τα ξεδιαλέγουν, ενώ τα αγόρια τοποθετούν κλαδιά από αγριοκερασιά. Τα μικρά αυτά κλαδιά δέντρων αντιπροσωπεύουν τις προσωπικές τους επιθυμίες για την πραγματοποίηση μιας όμορφης ζωής. Φροντίζουν μάλιστα τα κλαδιά αυτά να είναι λυγερά και παρακολουθούν με ενδιαφέρον ποιο κλωνάρι θα καεί πρώτο, καθώς λένε πως αυτό είναι καλό σημάδι για το κορίτσι ή το αγόρι, αντίστοιχα, και συγκεκριμένα πως θα είναι αυτό που θα παντρευτεί πρώτο.

"Ελα, έχουμε γουρουνοχαρά"

Η προετοιμασία για το σφάξιμο του γουρουνιού γινόταν με εξαιρετική

φροντίδα, ενώ επακολουθούσε γλέντι μέχρι τα ημερώματα, για να επαναληφθεί η ίδια διαδικασία την επόμενη και τη μεθεπόμενη μέρα. Τρεις-τέσσερις συγγενικές οικογένειες καθόριζαν με τη σειρά ποια ημέρα θα έσφαζε το γουρουνί της. Για κάθε σφαγή μεγάλου γουρουνιού απαιτούνταν 5-6 άνδρες, εκτός των παιδιών, που είχαν ηλικία πολλές φορές 20-25 ετών. Επειδή όμως η όλη εργασία είχε ως επακόλουθο το γλέντι και τη χαρά, γι' αυτό και η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ως "γουρουνοχαρά ή γρουνοχαρά".

Τα Πρωτοχρονιάτικα Μπαμπαλιούρια

Οι γιορτές της Πρωτοχρονιάς ξεκινούν παραδοσιακά στη Λάρισα από την παραμονή, όπου τα παιδιά βγαίνουν στους δρόμους τραγουδώντας τα Αγιοβασιλικά κάλαντα και φωνάζοντας "Σουρβάσο". Την ημέρα της Πρωτοχρονιάς αναβιώνουν τα "Μπαμπαλιούρια", είναι ένα Πρωτοχρονιάτικο έθιμο, που έχει τις ρίζες του στη Διονυσιακή λατρεία.

Η στολή των Μπαμπαλιούρηδων, αποτελείται από το "σαλβάρι", ένα μάλλινο άσπρο παντελόνι, το οποίο στερεώνουν στη μέση με μια μάλλινη άσπρη ζώνη. Το πουκάμινο που φορούν από πάνω είναι συνήθως άσπρο με φαρδιά μανίκια σαν εκείνο των τσολιδάδων.

Στα πόδια φορούν άσπρες καλτσοδέτες και τσαρούχια. Στη μέση φορούν ένα χοντρό μάλλινο ύφασμα, διπλωμένο πολλές φορές, όπου επάνω δένουν τα μεγάλα και βεριά κουδούνια. Στο κεφάλι φορούν ειδική μάσκα, από προβιά ζώου, τη λεγόμενη "φουλίνα". Η μάσκα αυτή είναι άσπρη ή μαύρη και έχει τρία ανοίγματα, δύο στα μάτια και ένα στο στόμα.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στα χέρια κρατούν ένα ξύλινο κυρτό σπαθί που συμπληρώνει τη φορεσιά του κάθε "Μπαμπαλιούρη".

Έτοιμα πλέον τα "Μπαμπαλιούρια" περιμένουν να τελειώσει η Θεία Λειτουργία για να ξεχυθούν στους δρόμους. Μαζί τους είναι πάντα ο "αδελφογύρτης" ο οποίος κρατάει έναν κουμπαρά και μαζεύει τα χρήματα που προσφέρει ο κόσμος. Πριν ακόμη τελειώσει η Πρωτοχρονιάτικη Θεία Λειτουργία οι "Μπαμπαλιούρηδες" έχουν πάρει θέση έξω από τις ενορίες του χωριού.

Βγαίνοντας ο κόσμος από την εκκλησία τους συναντά και αψιδιαζέται αφού περνούν το σπαθί στη μέση τους και δεν αφήνουν κανέναν να περάσει αν δεν βάλει χρήματα επάνω σ' αυτό.

Μόλις βάλουν τα χρήματα τα παίρνει ο αδελφογύρτης και τους ευχεται Καλή Χρονιά. Μετά τις εκκλησίες τα "Μπαμπαλιούρια" πηγαίνουν στην πλατεία, και με το δυνατό θόρυβο που προκαλούν τα κουδούνια τους, τραβούν την προσοχή των ντόπιων και ξένων επισκεπτών.

Φεύγοντας από εκεί, περνούν από τα καφενεία και τις καφετέριες του χωριού και έπειτα ξεχύνονται στους δρόμους μέχρι αργά το βράδυ. Αυτό το έθιμο έχει σαν σκοπό να διώξει τα κακά πνεύματα, και να είναι ήσυχη και χαρούμενη η καινούρια χρονιά.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Το Χριστόξυλο

Στα χωριά της βόρειας Ελλάδας, από τις παραμονές των εορτών ο νοικοκύρης ψάχνει στα χωράφια και διαλέγει το πιο όμορφο, το πιο γερό, το πιο χοντρό ξύλο από πεύκο ή ελιά και το πάζει σπίτι του. Αυτό ονομάζεται Χριστόξυλο και είναι το ξύλο που θα καίει για όλο το δωδεκαήμερο των εορτών, από τα Χριστούγεννα μέχρι και τα Φώτα, στο τζάκι του σπιτιού. Η στάχτη των ξύλων αυτών προφύλασσε το σπίτι και τα χωράφια από κάθε κακό.

Πριν ο νοικοκύρης φέρει το Χριστόξυλο, κάθε νοικοκυρά φροντίζει να έχει καθαρίσει το σπίτι και με ιδιαίτερη προσοχή το τζάκι, ώστε να μη μείνει ούτε ίχνος από την παλιά στάχτη. Καθαρίζουν ακόμη και την καπνοδόχο, για να μη βρίσκουν πατήματα να κατέβουν οι καλικάντζαροι, τα κακά δαίμονια, όπως λένε στα παραδοσιακά χριστουγεννιάτικα παραμύθια. Το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, όταν όλη η οικογένεια θα είναι μαζεμένη γύρω από το τζάκι, ο νοικοκύρης του σπιτιού ανάβει την καινούρια φωτιά και μπάνει στην εστία το Χριστόξυλο. Σύμφωνα με τις παραδόσεις του λαού, καθώς καίγεται το Χριστόξυλο, ζεσταίνεται ο Χριστός στη φάτνη Του. Σε κάθε σπιτικό, οι νοικοκυραίοι προσπαθούν το Χριστόξυλο να καίει μέχρι τα Φώτα.

Το έθιμο της Καμής

Κάθε χρόνο, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς τα μέλη του πολιτιστικού συλλόγου "Καβακλή" των Κουφαλιών Θεσσαλονίκης ξεχύνονται στους δρόμους της πόλης.

Δεν λένε όμως τα κάλαντα, αλλά μεταμφιέζονται σε καμήλες και φωνάζουν δυνατά διάφορα συνθήματα. Σκοπός τους είναι να παραπλανήσουν τους στρατιώτες του Ηρώδη που ψάχνουν να βρουν το νεογέννητο Ιησού, ώστε να μην μπορέσουν να τον σκοτώσουν.

Οι παραδοσιακές φουφούδες

Με παραδοσιακές φουφούδες και την επίσκεψη του Καππαδόκη Αη Βασίλη γιορτάζονται τα Χριστούγεννα στην πόλη της Καβάλας. Το εμπορικό κέντρο της πόλης την παραμονή των Χριστουγέννων θυμίζει μια μεγάλη ψησταριά. Στους περισσότερους πεζοδρόμους, αλλά και στα πεζοδρόμια, οι έμποροι στήνουν υπαίθριες ψησταριές, τις λεγόμενες φουφούδες και προσφέρουν σε όλους τους περαστικούς ψητά κρέατα και ντόπιο κόκκινο κρασί.

Οι παραδοσιακές φουφούδες στή-

νονται ξανά την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, αυτή τη φορά σε μεγαλύτερη έκταση και από νωρίς το μεσημέρι σπίνεται μεγάλη γιορτή με άφθονο κρασί ορχήστρες και υπαίθριες ψησταριές για την υποδοχή του νέου χρόνου πολύ πριν από τα μεσάνυχτα.

Από την παραμονή των Χριστουγέννων ένα ακόμη έθιμο αναβιώνει στην πόλη και συγκεκριμένα στην περιοχή της Νέας Καρβάλης. Πρόκειται για την επίσκεψη του Καππαδόκη Αη Βασίλη που ολοκλήρωσε το μεγάλο του ταξίδι από την Καισάρεια φθάνοντας στο λαογραφικό χωριό «Ακόντισμα», όπου θα παραμείνει μέχρι την τελευταία μέρα του έτους.

Οι Μωμόγεροι

Στα χωριά Πλατανιά και Σιταγροί του Νομού Δράμας συναντάμε το έθιμο των Μωμόγερων, το οποίο προέρχεται από τον Πόντιο πρόσφυγα. Η ονομασία του εθίμου προέρχεται από τις λέξεις μίμος ή μώμος και γέρος και συνδέεται με τις μιμητικές κινήσεις των πρωταγωνιστών. Αυτοί, φορώντας τομάρια ζώων - λύκων, τράγων ή άλλων - ή ντυμένοι με στολές ανθρώπων οπλισμένων με σπαθιά, έχουν τη μορφή γεροντικών προσώπων.

Οι Μωμόγεροι, εμφανίζονται καθ' όλη τη διάρκεια του δωδεκαήμερου των εορτών, και προσδοκώντας τύχη για τη νέα χρονιά, γυρίζουν σε παρέες στους δρόμους των χωριών και τραγουδούν τα κάλαντα ή άλλους ευχετικούς στίχους. Όταν δύο παρέες συναντηθούν, κάνουν ψευτοπόλεμο μεταξύ τους, ώπου η μία ομάδα να νικήσει και η άλλη να δηλώσει υποταγή. Παραλλαγές του ίδιου εθίμου, συναντώνται σε χωριά της Κοζάνης και της Καστοριάς, με την ονομασία Ραγκοτσάρια.

Οι κλαδαριές

Οι κλαδαριές στην περιοχή του Βοΐου εντάσσονται στα έθιμα του δωδεκαήμερου, όπως αποκαλείται το διάστημα από τα Χριστούγεννα με μετά. Η προετοιμασία για το έθιμο όμως, ξεκινά ήδη από τον Οκτώβριο. Συγκεκριμένα, την επόμενη του Αγίου Δημητρίου, στις 27 Οκτωβρίου, τα παιδιά και οι έφηβοι τρέχουν στα χωράφια και τις βουνοπλαγιές και μαζεύουν κλαδιά και ξερά χόρτα για την κλαδαριά. Ψάχνουν κυρίως κλαδιά κέδρου που έχουν ένα ιδιαίτερο άρωμα. Τα κλαδιά αποθηκεύονται σε μέρος ξηρό και παραμένουν εκεί για να ξεραθούν εντελώς και να μην έχουν υγρασία.

Στις 23 Δεκεμβρίου, η ετοιμασία ξεκινά ήδη από το μεσημέρι. Τα κλαδιά στοιβάζονται στον ανοιχτό χώρο όπου θα τελειώσει το έθιμο και δημιουργούν ένα τεράστιο σωρό. Ο σωρός ανάβει το βράδυ, από τα χέρια του γρηαιότερου κατοίκου του χωριού. Τότε, οι κάτοικοι πιάνουν το χορό γύρω από την πυρά. Σε κάποια μέρη περιφέρονται γύρω από την πυρά και οι κωδωνοφόροι, άνδρες που κρεμούν κουδούνια και δίνουν στην όλη τελετή ένα χαρακτήρα αρχαιοελληνικού διονυσιακού δρώμενου.

Το άρωμα των κέδρων και η όλη ατμόσφαιρα δημιουργούν πράγματι μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Σε κάποια μέρη του Βοΐου, η κλαδαριά ανάβει τις Απόκριες και συγκεκριμένα, την Κυριακή της Τυρινής

Στην Φλώρινα, οι κάτοικοι υποδέχονται τη γέννηση του Χριστού ανάβοντας μεγάλες φωτιές στις 12 τα μεσάνυχτα, που συμβολίζουν τη φωτιά που άναψαν οι ποιμένες της Βηθλεέμ για να ζεσταθεί ο νεογέννητος Χριστός. Φωτιές ανάβουν επίσης και το βράδυ της Πρωτοχρονιάς.

Κόλιντα Μπάμπο

Στην Πέλλα αναβιώνει το έθιμο της «Κόλιντα Μπάμπο» που έχει σχέση με τη σφαγή του Ηρώδη. Οι κάτοικοι της περιοχής ανάβουν το βράδυ φωτιές φωνάζοντας «κόλιντα μπάμπο» δηλαδή «σφάζουν γιαγιά». Σύμφωνα με το έθιμο οι φωτιές ανάβουν για να μάθουν οι άνθρωποι για τη σφαγή και να προφυλαχτούν.

Το σπόρδισμα των φύλλων

Στη Θάσο, έως σήμερα, οι οικογένειες κρατούν ένα πολύ παλιό έθιμο είναι το σπόρδισμα των φύλλων και γίνεται ως εξής: Κάθονται όλοι γύρω από το αναμμένο τζάκι, τραβούν την ανθρακιά προς τα έξω και ρίχνουν

γύρω σ' αναμμένα κάρβουνα, φύλλα ελιάς, βάζοντας στο νου τους από μια ευχή, χωρίς όμως να την πουν στους άλλους. Όποιοι το φύλλο γυρίσει περισσότερο, εκείνοι θα πραγματοποιηθεί και η ευχή του.

ΗΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Το σπάσιμο του ροδιού

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, η οικογένεια πηγαίνει στην εκκλησία και ο νοικοκύρης κρατάει στην τσέπη του ένα ρόδι, για να το λειτουργήσει. Γυρνώντας σπίτι, πρέπει να χτυπήσει το κουδούνι της εξώπορτας -δεν κάνει να ανοίξει ο ίδιος με το κλειδί του- και έτσι να είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι για να κάνει το καλό ποδαρικό, με το ρόδι στο χέρι.

Μπαίνουντας μέσα, με το δεξί, σπάει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα, το ρίχνει δηλαδή κάτω με δύναμη για να σπάσει και να πεταχτούν οι ρώγες του παντού και ταυτόχρονα λέει: "με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά". Τα παιδιά μαζεμένα γύρω-γύρω κοιτάζουν οι ρώγες αν είναι τραγανές και κατακόκκινες. Όσο γερές κι όμορφες είναι οι ρώγες, τόσο χαρούμενες κι ευλογημένες θα είναι οι μέρες που φέρνει μαζί του ο νέος χρόνος.

Το κυνήγι τα Χριστούγεννα στα χωριά Μάνης

Κατά τη διάρκεια της σαρακοστής τα περισσότερα παιδιά βγαίνουν κυνήγι. Τα βράδια, όταν το σούρουπο έπεφτε για καλά και το κρύο άρχιζε να τσουίζει, παίρνανε το "φακό" με καινούργια "πλάκα" και γυρίζανε στα χαλάσματα και στα σπήλια κοντά στο χωριό. Στόχος τους οι γουργουγιάνηδες, τα μικρά πουλάκια που κούρνιαζαν εκεί. Τα θαμπώνανε με το φακό και τα πιάνανε. Αν ήταν πολύ ψηλά, τα χτυπούσαν με τις λαστιχιές (σφετδόνες). Η μάνα ή κάποια μεγάλη αδερφή, μετά από πολλή γκρίνια τους, τα καθάριζαν και τα πάστωναν. Τα βάζανε σε πλινα ή γυάλινα βάζα, για να τα φάνε τα Χριστούγεννα.

Πολλά παιδιά μάζευαν είκοσι και περισσότερα πουλάκια και καμάρωναν για τις... κυνηγετικές ικανότητες τους και για την σοδειά τους. Και όταν ζύγωναν οι γιορτές, αρχίζαν οι παραδοσιακές ετοιμασίες. Το σπίτι έπρεπε να βάλει τα γιορτινά του και όλο το χωριό να καθαριστεί και να ετοιμαστεί, για να υποδεχτεί τους ξενιτεμένους του που θα έρχονταν να κάνουν γιορτές με τους δικούς τους.

ΚΡΗΤΗ:

Χριστόψωμο

Το ζύμωμα του χριστόψωμου θεωρείται έργο θείο και είναι έθιμο καθαρά Χριστιανικό. Οι γυναίκες φτιάχνουν τη ζύμη με ιδιαίτερη ευλάβεια και υπομονή. Το ζύμωμα είναι μια ιεροτελεστία. Χρησιμοποιούν ακριβά υλικά, όπως ψιλοκοσκινισμένο αλεύρι, ροδόδερο, μέλι, σουσάμι, κανέλα και γαρίφαλα, και κατά τη διάρκεια του ζημιώματος λένε: "Ο Χριστός γεννιέται, το φως ανεβαίνει, το προζύμι για να γένει." Πλάθουν το ζυμάρι και παίρνουν τη μοιά ζύμη και φτιάχνουν μια κουλούρα.

Με την υπόλοιπη φτιάχνουν σταυρό με λουρίδες απ' τη ζύμη. Στο κέντρο

βάζουν ένα άσπαστο καρύδι ή ένα αυγό, συμβολίζοντας τη γονιμότητα.

Για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι, το Χριστόψωμο είναι ευλογημένο ψωμί, αφού αυτό θα στηρίξει τη ζωή του νοικοκύρη και της οικογένειάς του. Το κόβουν ανήμερα τα Χριστούγεννα, δίνοντας πολλές ευχές.

ΘΡΑΚΗ

Τα Ρουγκάτσια

Στο Πύθιο τα μικρά παιδιά έβγαιναν στους δρόμους του χωριού για να πουν τα "κόλιντα" μια μέρα νωρίτερα από την παραμονή των Χριστουγέννων, δηλαδή στις 23 Δεκεμβρίου.

Τα αγοράκια, από νωρίς το πρωί, ξεχύνονταν στα σοκάκια του χωριού και φώναζαν: " Κόλιντα,μπάμπο τσικ,τσικ,τσικ..." Ανήμερα τα Χριστούγεννα τα παλικάρια του χωριού χωρίζονταν σε μικρές ομάδες και γύριζαν όλα τα σπίτια. Την κάθε ομάδα την αποτελούσαν τέσσερα άτομα. Στο δρόμο λέγανε τραγούδια του δρόμου και μέσα στο σπίτι το: «Ζαράντα μέρις έχομι Χριστό που καρτερούμε...»

Τα Ρουγκάτσια, δηλαδή οι παρέες των παλικαριών, όταν έμπαιναν στο σπίτι κάθονταν, όπου τους έβαζαν οι νοικοκυραίοι, και τραγουδούσαν εναλλάξ δυο-δυο το παραπάνω τραγούδι. Κι αυτό για να "ξεκουράζουν" τη φωνή τους. Γιατί το τραγούδι ήταν πολύ μεγάλο, χωρίς ενδιάμεσα "ξεκουράσματα", και θα δυσκολεύονταν να τα βγάλουν πέρα.

Εξάλλου έπρεπε να τραγουδήσουν σε πολλά σπίτια και μτρηι αργά το βράδυ της μέρας των Χριστουγέννων. Όταν θα 'ρχονταν τα Ρουγκάτσια στο σπίτι έπρεπε να το κλειδί του- και έτσι να είναι ο πρώτος που θα μπει στο σπίτι για να κάνει το καλό ποδαρικό, με το ρόδι στο χέρι.

Μπαίνουντας μέσα, με το δεξί, σπάει το ρόδι πίσω από την εξώπορτα, το ρίχνει δηλαδή κάτω με δύναμη για να σπάσει και να πεταχτούν οι ρώγες του παντού και ταυτόχρονα λέει: "με υγεία, ευτυχία και χαρά το νέο έτος κι όσες ρώγες έχει το ρόδι, τόσες λίρες να έχει η τσέπη μας όλη τη χρονιά". Τα παιδιά μαζεμένα γύρω-γύρω κοιτάζουν οι ρώγες αν είναι τραγανές και κατακόκκινες. Όσο γερές κι όμορφες είναι οι ρώγες, τόσο χαρούμενες κι ευλογημένες θα είναι οι μέρες που φέρνει μαζί του ο νέος χρόνος.

ΝΗΣΙΑ

Η σπηλιά του Αϊ Γιάννη στην Μαραθοκεφάλια Κισιάμου

Στην σπηλιά του Αϊ Γιάννη στην Μαραθοκεφάλια Κισιάμου την παραμονή των Χριστουγέννων τελείται Αρχιερατική θεία λειτουργία. Η αναπαράσταση της φάτνης όπου γεννήθηκε ο Χριστός με πρόβατα, βοσκούς φωτιές σήμαντρα και το αστέρι να λάμπει στην κορυφή της σπηλιάς δίνουν ιδιαίτερο χρώμα. Παλιότερα, από την παραμονή των Χριστουγέννων οι γεωργοί οι βοσκοί και οι ναυτικοί έλεγαν "πώς παλεύουν οι καιροί, και οι αερίθες ποιος θα γεννηθεί και ποιος θα βαπτισθεί".

Όποιος γεννηθεί όποιος δηλαδή υπερισχύσει και βγει νικητής την ημέρα των Χριστουγέννων, αυτός θα υπερισχύσει μέχρι και τα Φώτα αλλά και ολόκληρο τον καινούργιο χρόνο.

Πιο παλιά το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων έκοβαν κλαδιά και βλαστούς οι νοικοκυρές και τα πήγαιναν στο σπίτι. Τα έβαζαν σε ποτήρι με νερό και προσμονούσαν να ανθίσουν.

Οι κεφαλονίτικες κολώνιες

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, τα παιδιά βάζουν μια αγιοβασιλίτσα στην είσοδο του σπιτιού, για να φυλάει το σπίτι. Το μεσημέρι, οι Κεφαλονίτισσες μαγειρεύουν τηγανίτες.

Το ίδιο βράδυ, οι κάτοικοι στο Αργοστόλι πηγαίνουν στην εκκλησία κρατώντας κολώνιες με τις οποίες ραντίζουν ο ένας τον άλλο. Στο γυρισμό, σπάνε στο κατώφλι ένα ρόδι και μετρούν τα σπόρια του. Κάθε σπόρος συμβολίζει και μια ευχή που θα πραγματοποιηθεί τη νέα χρονιά.

Τα Αγιοβασιλικά караβάκια

Στην πόλη της Χίου την παραμονή της Πρωτοχρονιάς υπάρχει ένα έθιμο, τα αγιοβασιλικά караβάκια. Σύμφωνα με αυτό, οι ενορίες κατασκευάζουν πλοία, σε σμύκρινση.

Αυτά συναγωνίζονται μεταξύ τους ως προς την ποιότητα κατασκευής και ως προς την ομοιότητα με τα πραγματικά πλοία, ενώ οι ομάδες, το πλήρωμα, του κάθε πλοίου τραγουδούν κάλαντα.

ΠΗΓΗ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ
Επιμέλεια : Ρένα Κανιτάκη

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Η ανάγκη της μετατόπισης των εγκαταστάσεων διάνοιξης φρεάτων και άντλησης πετρελαίου πολύ μακριά από την στεριά, με συνέπεια την ανάγκη αντιμετώπισης πολλών δυσκολιών σε ότι αφορά την κατασκευή μιας εγκατάστασης που να αντέχει στις δυσμενείς περιβαλλοντικές συνθήκες, έγινε αιτία ώστε να υπάρχουν σήμερα εξαιρετικά προηγμένα συστήματα διάτρησης του θαλάσσιου πυθμένα για την ανεύρεση και άντληση του μαύρου χρυσού από βάθη μερικών χιλιάδων μέτρων.

Οι εξέδρες διάτρησης του πυθμένα της θάλασσας για τη δημιουργία φρέατος πετρελαίου, είναι διαφόρων τύπων και διαφοροποιούνται με βάση τη διαμόρφωση του πυθμένα της θάλασσας, το βάθος του πυθμένα και τις καιρικές συνθήκες κάτω από τις οποίες λειτουργούν.

Για νερά βάθους μέχρι 500 μέτρων χρησιμοποιούνται εξέδρες σταθερού τύπου αλλά στην πράξη χρησιμοποιούνται μέχρι το βάθος των 300 μέτρων, είναι πολύ σταθερές και αντέχουν σε πολύ κακές καιρικές συνθήκες. Γενικά αποτελούνται από μια μεταλλική κατασκευή που στην επιστήμη των κατασκευών λέγεται χωροδικτύωμα (στη γλώσσα της εξόρυξης πηγαδιών λέγεται Jacket) πακτωμένο με μεταλλικούς στύλους στον πυθμένα της θάλασσας.

Τα συστήματα αυτά είναι ιδανικά τόσο για μικρές λεκάνες όσο και για μεγαλύτερες λεκάνες κοιτασμάτων. Από μια και μόνη σταθερή εξέδρα είναι πράγματι δυνατό να γίνει διάτρηση δεκάδων κατακόρυφων φρεάτων όσο και λοξών (με γωνιακή απόκλιση από την κατακόρυφο) με διαφορετικές αποστάσεις και κατευθύνσεις το ένα από το άλλο. Οι σταθερές εξέδρες δεν μπορούν να αποθηκεύσουν τους παραγόμενους υδρογονάνθρακες οι οποίοι πρέπει είτε να αποθηκευθούν σε ειδικό παρακείμενο σκάφος όπου μπορεί να γίνει και μια πρώτη επεξεργασία και από εκεί να μεταφορευθούν σε πετρελαιοφόρα πλοία είτε να μεταφερθούν στη στεριά με υποθαλάσσιους αγωγούς εκφόσον η απόσταση της στεριάς από τον τόπο παραγωγής το επιτρέπει.

Για μεγαλύτερα βάθη πυθμένων χρησιμοποιούνται εξέδρες σε προσαρμολογούμενο πύργο (Compliant Tower) και είναι κατάλληλες για νερά βάθους από 300 έως και 900 μέτρα. Η εξέδρες αυτές είναι εφοδιασμένες με σύνθετα συστήματα σταθεροποίησης, και είναι σε θέση να αντέχουν σε μεγάλες δυνάμεις οφειλόμενες στον κυματισμό, στον άνεμο και στα θαλάσσια ρεύματα.

Για μεγαλύτερα βάθη και μέχρι 1.750 μέτρα απαιτούνται πλοία διάτρησης (Floating Production, Storage and Offloading) εφοδιασμένα με ένα ανοίγμα στην καρίνα τους για να περάσει ο πλεοσκοπικός σωλήνας (riser) που συνδέει το πλοίο διάτρησης με την κεφαλή του φρέατος. Τα πλοία αυτά μπορούν να λειτουργούν χωρίς άγκυρες διατηρώντας τη θέση τους με τα δυναμικά συστήματα που αναφέραμε παραπάνω.

Για πολύ μεγάλα βάθη νερού, χρησιμοποιούνται και πλωτές εξέδρες με αποκορύφωμα την εξέδρα τύπου SPAR που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για βάθη νερού μέχρι και 3.000 μέτρα. Ενοείται ότι μιλάμε για τα βάθη του πυθμένα της θάλασσας από την επιφάνειά της, το δε πετρέλαιο θα το συναντήσουμε ακόμη πιο κάτω από τον πυθμένα στα βάθη που έχει εγκλωβιστεί.

2. Η διάτρηση του πυθμένα της θάλασσας.

Για να ξεκινήσει η διάτρηση πρέπει να γίνουν προηγούμενες τρία πράγματα :

1). Να εντοπισθούν οι θαλάσσιες περιοχές που κάτω από τον πυθμένα τους υπάρχει πετρέλαιο ή γενικότερα υδρογονάνθρακες.

2). Να μετρηθεί το βάθος του πυθμένα στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή από το οποίο θα εξαρτηθεί ο τύπος της εξέδρας.

3). Να γίνει η διάτρηση του πυθμένα μέχρι να φτάσουμε στο πετρέλαιο.

Σε ότι αφορά στο 1) ζητούμενο, δηλαδή τον εντοπισμό των θαλάσσιων πετρελαϊκών περιοχών, περιλαμβάνονται μια σειρά δραστηριοτήτων που ξεκινούν από τη συλλογή δεδομένων και πληροφοριών που αφορούν μια λεκάνη προκειμένου να εξακριβωθεί η ύπαρξη πετρελαίου ή γενικότερα υδρογονανθράκων.

Η εξακρίβωση της ύπαρξης υδρογονανθράκων σε μια λεκάνη είναι πολύ σημαντική πριν αρχίσει οποιαδήποτε δραστηριότητα επειδή είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε αν στη συγκεκριμένη λεκάνη υπήρξαν ευνοϊκές συνθήκες τόσο για τη δημιουργία των υδρογονανθράκων όσο και για τη συσσώρευσή των. Η εξακρίβωση αυτή γίνεται με τη λήψη δειγμάτων ύλης του πυθμένα σε διάφορα βάθη, γίνεται με τη μελέτη αεροφωτογραφιών, με απεικονίσεις από δορυφόρους, με μετρήσεις μαγνητοηλεκτρικές και της μεταβολής της επιτάχυνσης της βαρύτητας, στοιχεία από τα οποία ο ειδικός μπορεί να αποφανθεί για την ύπαρξη τυχόν πετρελαϊκών κοιτασμάτων. Ιδιαίτερα σε ότι αφορά το θαλάσσιο πυθμένα σημαντικό ρόλο παίζουν οι σεισμικές απεικονίσεις, που συνίστανται στη μελέτη της διάδοσης ηχητικών κυμάτων που

ΠΩΣ ΘΑ ΒΓΑΛΟΜΕ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΜΑΣ ΝΟΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ
Μηχανολόγου – Ηλεκτρολόγου Μηχανικού

προκαλούνται από μια τεχνητή έκρηξη μέσα σε μια κοιλότητα του πυθμένα.

Όμως καμιά από τις παραπάνω μεθόδους δεν εξασφαλίζει την ύπαρξη πετρελαίου αλλά μόνο η διασταύρωση των δεδομένων αυτών πρέπει να ορισθεί το καταλληλότερο σημείο για τη δοκιμαστική διάτρηση του πυθμένα της θάλασσας.

2). Για τη μέτρηση του βάθους του πυθμένα η σύγχρονη τεχνολογία προσφέρει ό, τι καλύτερο υπάρχει αλλά μη εξαιρουμένης και της δια του σχοινού μέτρησης. Αξίζει να αναφερθούμε επίσης στο γνωστό σε όλους μας πρόγραμμα του Internet (google earth) που μας δίνει το βάθος που βρίσκεται ο πυθμένας από την επιφάνεια της θάλασσας σε κάθε σημείο μιας θαλάσσιας περιοχής καθώς και τις συντεταγμένες του τοποθετώντας απλά το ίχνος του « ποντικίου » το βέλος δηλαδή, στο σημείο αυτό.

3) Στη συνέχεια θα πρέπει να γίνει μια δοκιμαστική διάνοιξη ενός πηγαδιού προκειμένου να προσδιοριστεί αν στο συγκεκριμένο κοίτασμα υπάρχει μια σημαντική συσσώρευση υδρογονανθράκων και σε συμφέρουσα οικονομικά ποσότητα.

3. Διάτρηση και ολοκλήρωση του φρέατος.

Οι εργασίες διάτρησης και ολοκλήρωσης ενός πετρελαϊκού φρέατος (πηγαδιού) στη θάλασσα συνίστανται στο να ανοιχουμε μια τρύπα, κυλινδρικού σχήματος, στον πυθμένα της θάλασσας και να το εφοδιάσουμε με μηχανισμούς κατάλληλους στο να φέρουν στην επιφάνεια τους υδρογονάνθρακες.

Σήμερα το πετρέλαιο εξορύσσεται από κοιτάσματα που βρίσκονται σε θάλασσες με βάθος νερού μέχρι 2.700 μέτρα και με διάτρηση 6.000 μέτρων κάτω από τον βυθό για να φτάσουμε στην παγίδα όπου είναι εγκλωβισμένος ο μαύρος χρυσός. Αυτό απαιτεί ακριβείς γεωτρήσεις 6.000 μέτρων, 50 εκατοστών διαμέτρου από μια εξέδρα γεωτρήσεων που με δυναμικά συστήματα είναι σταθεροποιημένη μερικά χιλιόμετρα πιο πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας. Με το πέρασμα των χρόνων και με την ανάγκη άντλησης ολοένα και μεγαλύτερων ποσοτήτων υδρογονανθράκων η έρευνα προ-

χώρησε στην εκμετάλλευση κοιτασμάτων που βρίσκονται σε περιοχές αφιλόξενες και δύσκολα προσπελάσιμες, συμπεριλαμβανομένων και των μεγάλου βάθους θαλάσσιων περιοχών.

Έτσι δημιουργήθηκε μια ανάπτυξη της τεχνολογίας διάτρησης των θαλάσσιων πετρωμάτων και της δημιουργίας φρεάτων που έφθασε σε υψηλότερα επίπεδα. Η διάτρηση γίνεται από ένα συγκρότημα αποτελούμενο από μια ατσάλινη πλαίσιατη κατασκευή που ονομάζεται (Derrick) και που φέρει τις σωληνώσεις οι οποίες είναι βιδωμένες η μια πίσω από την άλλη με το διατρητικό τμήμα στην άκρη και με μια περιστρεφόμενη κεφαλή στην κορυφή. Τα χρησιμοποιούμενα τρυπάνια αποτελούνται από περιστρεφόμενες οδοντωτές κεφαλές με τεχνητά διαμάντια. Το σύστημα αυτό αντικατέστησε τη παλαιά μέθοδο κρούσεως, που αποτελούνταν από μια σφύρα που περιοδικά έπεφτε στον πυθμένα του πηγαδιού. Η τελειοποίηση της τεχνικής διάτρησης πρόσφερε τη δυνατότητα διάνοιξης πηγαδιών τέτοιου βάθους που άλλοτε και για πολλά χρόνια εθεωρείτο απαγορευτικό.

Η αναζήτηση πετρελαίου σε μεγάλα βάθη στο θαλάσσιο πυθμένα οφείλεται επίσης, στην μεγάλη αύξηση της τιμής των υδρογονανθράκων διεθνώς αλλά και στην ολοένα αυξανόμενη ζήτηση ενέργειας. Οι εργασίες διάτρησης ενός φρέατος στο βυθό της θάλασσας, πραγματοποιούνται με περιστρεφόμενα συστήματα χρησιμοποιώντας τρυπάνια διαφόρων σχημάτων ανάλογα με τον τύπο και τη σύσταση του πετρώματος που πρόκειται να συναντηθούν.

4. Άντληση του πετρελαίου.

Αφού ολοκληρωθεί η διάνοιξη του πηγαδιού και έχει βρεθεί το πετρέλαιο, αφαιρείται το διατρητικό όργανο και αντικαθίσταται με ένα σίφωνα ο οποίος είναι εφοδιασμένος με ένα ειδικό δίκτυ που επιτρέπει τη διέλευση των υγρών και αερίων αλλά όχι της άμμου. Στη συνέχεια τοποθετούνται ειδικές βαλβίδες που ρυθμίζουν την άντληση. Στην αρχή η πίεση που ασκείται από τα αέρια που βρίσκονται μαζί με το πετρέλαιο, είναι αρκετή να το ωθήσουν προς την επιφάνεια, αργότερα, όσο μειώνεται η

ποσότητα και επομένως και η πίεση των αερίων, θα χρειασθεί η χρησιμοποίηση αντλών.

Για να γίνει η άντληση, πραγματοποιείται ένας ικανοποιητικός αριθμός φρεάτων περίπου 15 ώστε να βελτιστοποιηθεί η εκμετάλλευση του κοιτάσματος. Κάθε μέρα και για 20 – 30 χρόνια ένα πηγάδι παράγει από 500 έως 1.000 κυβικά μέτρα πετρελαίου και περίπου εκατό χιλιάδες (100.000) κυβικά μέτρα φυσικού αερίου (υπό ατμοσφαιρική πίεση).

Αρχικά το πετρέλαιο ανεβαίνει στον αγωγό ωθούμενο από την πίεση του νερού και του αερίου που υπάρχουν στο κοίτασμα. Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να πάρουμε το 30 % του υπάρχοντος πετρελαίου και το 90 % του αερίου. Ακόμη, στις ποσότητες αυτές μπορούμε να προσθέσουμε ένα 10 – 15 % διατηρώντας υψηλή την πίεση του κοιτάσματος με νερό ή άλλο αέριο. Τέλος, ακόμη, άλλο ένα 10 – 15 % μπορεί να αντληθεί διοχετεύοντας γαλακτώματα, ατμούς, ή διαλύτες που ξεπλύνουν κυριολεκτικά τα πετρώματα του κοιτάσματος και αποσπούν ακόμη και άλλο πετρέλαιο. Όμως, περίπου το 40 % του πετρελαίου που περιέχει ένα κοίτασμα παραμένει στα πετρώματα και δεν μπορούμε να το πάρουμε με την υπάρχουσα, μέχρι σήμερα, τεχνολογία. Η πετρελαϊκή έρευνα συγκεντρώνει τις προσπάθειές της στο να μπορέσει να πάρει ακόμη περισσότερες ποσότητες από τα υπάρχοντα κοιτάσματα αλλά και με κόστος που να συμφέρει.

Κατά τη διάρκεια της παραγωγής του πετρελαίου, μαζί με τους άλλους υδρογονάνθρακες εξάγονται μεγάλες ποσότητες υγρών που πρέπει να επεξεργαστούν με κατάλληλο τρόπο για να αποφευχθεί η ρύπανση του περιβάλλοντος. Τα υγρά που είναι αναγκαία για την άντληση αποτελούνται από το νερό που βγαίνει μαζί με το πετρέλαιο και από το νερό που διοχετεύεται στο κοίτασμα προκειμένου να αυξηθεί η πίεση του υπάρχοντος πετρελαίου αλλά και από τα υγρά που διοχετεύονται στο κοίτασμα προκειμένου να ξεπλύνονται τα πετρώματα του κοιτάσματος ώστε να πάρουμε όσο το δυνατό περισσότερη ποσότητα αργού πετρελαίου. Ήδη ο αναγνώστης του άρθρου μου αυτού υποπτεύεται σοβαρούς κινδύνους μόλυνσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος και έχει απόλυτο δίκιο. Για το πολύ σοβαρό αυτό θέμα γράφω αναλυτικά στο τελευταίο κεφάλαιο.

Η εξέδρα είναι τοποθετημένη στην κορυφή της μεταλλικής δικτυωτής κατασκευής που είναι πακτωμένη στο βυθό της θάλασσας. Το χαμηλότερο επίπεδο, κατάσταση, της εξέδρας είναι υψηλότερο από την επιφάνεια της θάλασσας τουλάχιστον 20 μέτρα. Στην εξέδρα υπάρχουν όλα τα απαιτούμενα μέσα διάτρησης του πυθμένα. Στην εξέδρα, είναι εγκατεστημένοι οι γερανοί και τα γεωτρυπάνια καθώς επίσης και όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για τη απόρριψη και συνεχή λειτουργία της όπως γεννήτριες ηλεκτρικού ρεύματος, αντλίες νερού, χώροι ανάπαυσης, χώροι υγιεινής, αγωγοί αποχέτευσης κεραίες επικοινωνίας και ελικοδρόμιο.

5. Αμοιβές εργαζομένων.

Το να εργάζεται κάποιος πάνω σε μια πετρελαϊκή εξέδρα , off shore , είναι μια δουλειά αρκετά κοπιαστική, ιδιαίτερα υπεύθυνη αλλά και πολύ αποδοτική δεδομένου ότι το προσωπικό εργάζεται 6 μήνες το χρόνο και τους υπόλοιπους μήνες είναι σε πληρωμένες διακοπές. Βέβαια οι εργασίες σε μια θαλάσσια εξέδρα άντλησης πετρελαίου δεν σταματάνε ποτέ, η εξέδρα λειτουργεί 24 ώρες το εικοσπετράωρο και 360 ημέρες το χρόνο κανονίζοντας κατάλληλες βάρδιες του προσωπικού.

Πρέπει να πούμε ότι για να έχει κάποιος ελπίδες να βρει δουλειά σε μια τέτοια εξέδρα πρέπει να ομιλεί αρκετά καλά την αγγλική γλώσσα και ότι το μεγαλύτερο μέρος του απασχολούμενου προσωπικού είναι πτυχιούχοι πανεπιστημίων διαφόρων ειδικοτήτων.

Βέβαια υπάρχει αντικείμενο εργασίας και για το εκπαιδευμένο εργατικό προσωπικό, και για τους τεχνίτες , ηλεκτρολόγους, υδραυλικούς, εργοδηγούς κ.λπ.

Οι αμοιβές είναι αρκετά καλές και οπωσδήποτε αντιστοιχούν στις αμοιβές που έχουν καθοριστεί μεταξύ των συνδικάτων των εργαζομένων και των εταιρειών. Πάντως είναι πολύ μεγαλύτερες από τις αμοιβές για ισοδύναμες εργασίες πάνω στη στεριά.

Ένας Roughneck (εργάτης πετρελαιοπηγής), π.χ. κερδίζει περίπου 2.500 Ευρώ τον μήνα, ενώ ένας driller (γεωτρυπανιστής) κερδίζει περίπου 5.000 τον μήνα.

Γεωλόγοι, Μηχανολόγοι, Σύμβουλοι με κάποια χρόνια εμπειρίας και άλλα διευθυντικά στελέχη μπορούν να κερδίσουν ακόμη και 1.000 έως 1.600 Ευρώ την ημέρα !

6. Ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από την άντληση του πετρελαίου.

Ύστερα από την περιβαλλοντική καταστροφή που προκάλεσε η εξέδρα Bp Deerwater Horizon στον κόλπο του Μεξικού και ύστερα από επανειλημμένα μικρά ή και μεγάλα πετρε-

(Συνέχεια στη σελ. 7)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΜΠΕΛΗΣ

«Ο Φουρνιώτης οπλαρχηγός»

Του Μιχάλη Πατεράκη, του Φουρνιώτη - Πρωτοπρεσβυτέρου

Ελόγιο και ερίμιο ακροατήριο,

Ο λόγος της γραφής «ουκ επί ἄρτω μόνο ζήσεται άνθρωπος», ποτέ δεν αντίχησε τόσο στην εποχή μας που η ανθρώπινη ἔγνοια μας περιορίζεται στο φαγητό και στις κάθε λογής ηδονές. Κι αν αυτός είναι ο σκοπός μας, πάντα θα υπονομεύει ο κίνδυνος να χάσουμε κάθε πνευματικό στήριγμα από πάνω μας. Αρνητές των πάντων, χάσαμε τα «πνευματικά μας» οράματα και ασχολούμαστε με αλλότρια, έτσι νομίζουμε πως θα μας δείχνουν οι άλλοι μέσα στην πνευματική μας απομόνωση γνώστες τάχα των κρυπτών και ερμηνευτές των απορριπτών του κόσμου. Σήμερα φίλοι μου ο άνθρωπος μοιάζει του ενοικιαστή που έχει γεμίσει το χώρο του με πράγματα που του ανήκουν ως ένα βαθμό, κλείνεται εκεί μέσα και τα προσκυνά και δε λείει να ξεκόψει από αυτά τα τιποτένια αντικείμενα που ο προορισμός τους είναι να χαθούν κάποτε. Εκείνο που μένει τελικά είναι η γνώση της ιστορίας, ότι ο λαός μας που πορεύεται μέσα στο χρόνο ιστορικά, δεν μπορεί να έχει παρά τη συνείδηση της πικρής του μοίρας, που μέσα από αυτή άμεσα πρέπει να πηγάσει η ευθύνη για το παρόν και το μέλλον του, που είναι θεμελιωμένη στα ιστορικά του πεπραγμένα. Οι άνθρωποι μας πέρασαν από την πίκρα στην οδύνη κι από τόνα θανάτικο στο άλλο. Επαναστάσεις, σφαγές, αίματα, θηριακίες, ατιμωση, η καθημερινότητα της τότε εποχής. Σήμερα, η όλη πρόθεσή μας είναι να δώσουμε ένα μικρό πλάνο στους ακροατές μας, για να μπορέσουν να εξακαθαρίσουν ορισμένα πράγματα, που ίσως να μη γνωρίζουν ή τα έχουν ακούσει από άλλους. Να γνωρίσουν τα παλλικάρια της θυσίας – γνωστούς και μη, τις τοποθεσίες των μαχών, τις δυσκολίες και την πείνα, τη δίψα και τις κακουχίες που έχει η μεγάλη ιδέα της επανάστασης, μα και να φτάσουν στη γνωριμία των Φουρνιωτών οπλαρχηγών – δεν ήταν μόνο ο τιμώμενος σήμερα, Κωνσταντίνος Μπέμπελης, αλλά και ο καπετάν - Μιχάλης Μαγουλάκης, και ο ομοβαθμύς του Μιχαήλ Γραμματικάκης, και να διαπιστώσουν πως τούτος ο τόπος, έδωσε στον μεγάλο αυτόν αγώνα το δικό του, μεγάλο μερίδιο. Τους οπλαρχηγούς με τα παλλικάρια των.

Σήμερα όμως έχει σειρά, πρωτιά θά 'λεγα, ο Κων/νος Μπέμπελης, ο οποίος βρισκόταν παντού στις μάχες που λάμβαναν χώρα στην επαρχία Μιραπέλλου και ο' άλλες επαρχίες, τον συναντούμε στη μάχη των Βρυσσών, Κρεμαστών (Λασιθί), με άλλους οπλαρχηγούς τον Αύγουστο 1867, που με ακατάβλητο θάρρος τους, ανάγκασαν τους οθωμανούς να οπισθοχωρήσουν ως τον Καλαρίτη. Στη χερσόνησο της Σπίνα-Λόγκας παρών με τον αρχηγό Σφακιανάκη, Κοκκίνη και Μουρέλλο (1868).

Τον ίδιο χρόνο τον βλέπουμε σε επίθεση στους Πύργους των Τούρκων στα Μάλλια, καθώς και στο φουρόριο της Ιεράπετρας, μαζί με άλλους που αγωνίστηκαν να σταματήσουν την προέλαση του τουρκικού στρατού, ο οποίος κατευθυνόταν προς την Κριττά και το 1869 αντιτάσσεται στη συμφωνία παράδοσης των οπλαρχηγών στον Αβνί-Πασά, ο οποίος τους καλούσε μέσω προκηρύξεως να παραδόσουν τα όπλα.

Η ιστορία των Κρητικών επαναστάσεων, από το (1821 μέχρι το 1878) και μέχρι το 1898, θα μπορούσε να ονομαστεί ιστορία αίματος του Κρητικού λαού, (θυσιών, βιασμών, βανδαλισμών), ο οποίος έδωσε το πολύτιμο, όσο του απόμεινε, αίμα για την πολυπόθητη λευτεριά και την ελιπίδα για καλύτερες μέρες.

(Συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

Συμπληρωματικά ιστορικά στοιχεία

Δημοσιεύθηκε ΑΝΑΤΟΛΗ 19.12.2014

Αν και έχουν γραφεί αρκετά για το ιστορικό τούτο Γυμνάσιο στο οποίο φοίτησαν σπουδαίες μετέπειτα προσωπικότητες των γραμμάτων του τόπου μας, θεωρούμε αναγκαίο και ιστορικά εποικοδομητικό να συμπληρώσουμε μερικά στοιχεία επειδή τα ζήσαμε σαν μαθητές και μάλιστα και τον καιρό της Ιταλογερμανικής κατοχής 1941-1944 με τόσους κινδύνους.

Γνωστό το γυμνάσιο Νεαπόλεως Μεραμβέλλου Κρήτης και από τα παλαιότερα και τα καλύτερα από την εποχή της Τουρκοκρατίας που ιδρύθηκε δεν υπήρχε άλλο στο Λασιθί. Ήταν το πρώτο στο Νομό όπου φοίτησαν μαθητές από Σητεία, Ιεράπετρα, Οροπέδιο Λασιθίου.

Σ' αυτό υπηρέτησε ως καθηγητής και ως γυμνασιάρχης ο Νικόλαος Γραμματικάκης από τους πρώτους ο οποίος έβαλε τις αρχικές και σωστές βάσεις λειτουργίας του.

Το ότι το Γυμνάσιο Νεαπόλεως ήταν από τα πρώτα στην Κρήτη και απέκτησε Παγκρήτια φήμη σωστό και καλού Σχολείου Εκπαιδευτηρίου οφείλεται στο ότι πάντοτε υπηρετούσαν σ' αυτό άξιοι, σωστοί και καλά μορφωμένοι καθηγητές και κυρίως γυμνασιάρχες όπως οι Γραμματικάκης, Βουρλάκης, Φαϊτάκης, Τσαγκαράκης Νικόλαος, Ζερβογιάννης, Φοινοκαλιώτης, Τσαγκαράκης Γεώργιος, Γωνι ωτάκης Μιχαήλ και κυρίως ο Βασίλειος Τατάκης. Περιτελεί να επα ναλάβουμε ότι οι περισσότεροι ήταν πάντοτε Φουρνιώτες και όπως γράφει η Μαρίκα Αμαριώτου σε μια έρευνα της αποκάλυψε ότι το 38 % (τοίς εκατό) των Φουρνιωτών έχουν μόρφωση ανώτερη του γυμνασίου

Φοιτήσαμε πριν και κατά τα χρόνια της κατοχής (1938-1944) και όπως είπαμε αξίζει να αναφερθούν μερικά ιστορικά συμβάντα και γεγονότα για το γυμνάσιο.

Τέλειωσα το Εξατάξιο Δημοτικό σχολείο Κεραπολίτσας Φουρνής και θα έδωδα εισαγωγικές εξετάσεις για το Γυμνάσιο το Σεπτέμβριο του 1938. Γυμνασιάρχων εκείνη τη χρονιά (1938) ο Εμμανουήλ Ζερβογιάννης από τη Φουρνή. Όταν πήγα με τον πατέρα μου να δώσω την αίτηση συμμετοχής μου στις εξετάσεις, δεν την δέχονταν σαν διότι σύμφωνα με το Νόμο δεν είχα συμπληρώσει το Δωδέκατο (12) έτος της ηλικίας μου (γεννημένος 11/1927).

Ο Ζερβογιάννης όμως που υποστήριζε τα Φουρνιωτάκια (και όχι μόνο) αμέσως στέλνει επειγόν τηλεγράφημα στο Υπουργείο και ζητούσε να εγκριθεί και να μην απορριφθεί η αίτηση μου επειδή υπολείπονταν μόλις τρεις μήνες για να συμπληρώσω τα δώδεκα χρόνια που απαιτούσε ο Νόμος. Η απάντηση ήταν θετική!

Έτσι χάρις στην επέμβαση του Ζερβογιάννη έλαβα μέρος στις εισαγωγικές εξετάσεις Σεπτέμβριο 1938 και πέτυχα εισαγόμενος στην Πρώτη τάξη του ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ γυμνασίου το οποίο την επόμενη χρονιά καταργήθηκαν οι δύο τελευταίες τάξεις των Δημοτικών σχολείων και τα γυμνάσια από Εξατάξια μετατρέπονταν σε Οκτατάξια. Αν αυτή η μετατροπή μπορεί να είχε κάποια ωφέλιμη επίδραση για τους μαθητές και τα σχολεία των πόλεων, για τα Επαρχικά όπου φοιτούσαν μαθητές από περιφερειακά των γυμνασίων χωριά, ήταν καταστροφική γιατί ένα παιδάκι δέκα χρονών (Τετάρτη Δημοτικού) δεν μπορούσε να πηγαίνει σχολείο στα πόδια του στα γυμνάσια που ήταν στις πόλεις. Γι αυτό και καταργήθηκαν μετά τον πόλεμο τα Οκτατάξια και επανήλθαν τα Εξατάξια.

Εκείνη τη χρονιά μετατέθηκε στη Νεάπολη ως Γυμνασιάρχης ο εξαιρετικός Βασίλειος Τατάκης φιλόλογος διδάκτορας Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Για το γυμνάσιο Νεαπόλεως ήταν τιμητικός τίτλος..

Ο Τατάκης γεννήθηκε στην Άνδρο το 1897, είχε σπουδάσει στο Ελληνοαρχαίο Γυμνάσιο της Σμύρνης που εθεωρείτο προκαταρκτικό Πανεπιστημιακό και έτσι έμαθε πολύ καλά και τη Γαλλική γλώσσα.

Τέλειωσε μετά με Άριστα και τη Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στη συνέχεια στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης στο Παρίσι Από ότι «διαδόθηκε» τότε (1938) κάποιοι ζηλόφθονοι συνάδελφοί του τον κατηγορούσαν ως αριστοκράτη και το καθεστώς για να τον απομακρύνει από τις κεντρικές αριστερές γιάφκες των Αθηνών τον έστειλε με προαγωγή ως Γυμνασιάρχη στη Νεάπολη όπου ήταν εύκολη η επίβλεψη του αν πράγματι ήταν αριστοκράτης όπως τον κατηγορούσαν.

Ο Τατάκης αναλαβών τη Διεύθυνση του Γυμνασίου άρχισε νέα οργάνωση του με επιστημονικές παιδαγωγικές αρχές και μεθόδους.

Πρώτα τους καθηγητές από έμεναν στα γύρω χωριά και πήγαιναν στο γυμνάσιο μονάχα τη μέρα και την ώρα που είχαν μάθημα, τους υποχρέωσε να μένουν στη Νεάπολη και να βρίσκονται στο Γυμνάσιο είχαν δεν είχαν μάθημα.

Επίσης τους υποχρέωσε μένοντας στη Νεάπολη τα βράδια να επισκέπτονται τις γειτονίες όπου κατοικούσαν οι μαθητές από τα μακρινά χωριά (Οροπέδιο Λασιθίου, Καρύδι, Σκινιά, Λούμα, Βρουχά, Μάλια,

Μίλατο κλπ.) και να τους παρακολουθούν να μην γυρίζουν αλητεύοντας αλλά να διαβάζουν.

Αυτό δεν καλοφάνηκε στους καθηγητές που μερικοί ήταν παντρεμένοι και άφησαν την οικογένεια τους στο χωριό αλλά στον Τατάκη δεν μπορούσαν να φέρουν αντίρρηση δεδομένου και του πολιτικού κυβερνητικού καθεστώτος.

Σε κάθε τάξη όριζε έναν επιτηρητή, συνήθως τον πιο καλό μαθητή δίνοντας του ένα αριθμημένο τετράδιο όπου καθημερινά σημείωνε τους απουσιάζοντες μαθητές.

Την επομένη, την ώρα του διαλείμματος, ο Επιμητητής με τους απουσιάζοντες την προηγούμενη μέρα πήγαιναν στον Τατάκη και έλεγαν το λόγο και την αιτία που απουσίασαν ολόκληρη την ημέρα ή μονάχα ώρα (σκασιαρχείο). Εάν ο μαθητής δεν δικαιολογούσε επαρκώς την απουσία του ο Τατάκης ειδοποιούσε τους γονείς του αν ήταν δικαιολογημένη και εν γνώσει των η απουσία του παιδιού των.

Εάν όχι οι γονείς έπρεπε να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα.

Αυτό φυσικά δεν απέβλεπε στην τιμωρία του μαθητή, αλλά στο φόβο του να μην το μάθουν οι γονείς του και ντροπιαστεί που αυτοί δούλευαν σκληρά στα χωράφια για να ζει αυτός ξεκούραστα στην πολιτεία.

Και πράγματι από ότι θυμάμαι εκείνη την περίοδο παρατηρούνταν ελάχιστες απουσίες και πάντα δικαιολογημένες (ασθένεια κλπ).

Κάθε πρωί πριν την έναρξη των μαθημάτων ενώπιον όλων των καθηγητών, γινόταν στον περίβολο του γυμνασίου συγκέντρωση των μαθητών κατά τάξεις και σύντομη επιθεώρηση καθαριότητας των από τους καθηγητές. Μετά ψωνόταν η Ελληνική σημαία με τους μαθητές να ψάλουν τον Εθνικό Ύμνο. Και το σπουδαίο είναι ότι τον καιρό της κατοχής παρίστατο εν στολή και ο Ιταλός ανθυπολοχαγός (Ettore Miliari) ο οποίος μας δίδασκε Ιταλικά (υποχρεωτικό μάθημα) και ήταν αναγκασμένος την ώρα ψώσσεως της Ελληνικής σημαίας που ψέλναμε τον Εθνικό μας Ύμνο να χαιρετά κι αυτός στρατιωτικά. Κι εμείς βραδύναμε την ψαλμωδία ή τραγουδούσαμε ακόμη μια στροφή από τα συνηθισμένα για κάνουμε τον Ιταλό να χαιρετά περισσότερο ώρα. Το θεωρούσαμε είδος αντίστασης.

Αν καμιά φορά έβρεχε πολύ και τα παιδιά δεν μπορούσαν να μπουν στο δρόμο να επιστρέψουν στα χωριά τους ο Τατάκης ειδοποιούσε λεωφορείο (υπήρχε σχετική κυβερνητική εντολή) να μας μεταφέρει είτε δωρεάν ή με το μισό του εισιτηρίου.

Στον έξω δυτικό περίβολο του Γυμνασίου λειτουργούσε Μαγειρείο όπου καθημερινά ειδικός μάγειρας (Ζαχαρία τον έλεγαν από τη Λασιθίδα) και η βοηθός του έφτιαχναν εξαιρετικής ποιότητας με εγχώρια αγνά υλικά μεσημεριανό φαγητό για τους άπορους (και πολλούς εύπορους μαθητές αφού πάντα περίσσευε).

Για να γίνει αντιληπτή η μάθηση και γνώσεις που αποκτούσαμε ΤΟΤΕ στο Γυμνάσιο Νεαπόλεως θα αναφέρω κάτι προσωπικό.

Τέλειωσα το γυμνάσιο τον Ιούνιο του 1944 χωρίς να δώσω απολυτήριες εξετάσεις γιατί υπήρχε νόμος που έλεγε ότι όσοι μαθητές συγκεντρώνουν στα πρωτεύοντα μαθήματα 17 και στα δευτερεύοντα 15 προάγονται χωρίς εξετάσεις. Από τη Φουρνή περάσαμε χωρίς εξετάσεις παίρνοντας Απολυτήριο η Μαρία Χατζηγιάννη, η Πόπη Κυριακάκη (άριστες μαθήτριες) και ο γράφων.

(Παρένθεση : Φθινόπωρο 1944. Ίσως διαβάσει τις γραμμές αυτές και μια συμμαθήτρια που μπήκε μέσα στην τάξη με στολή αντάρτη του ΕΛΑΣ ζωσμένη με περιστροφικό και χειροβομβίδες. Αντιληπτή η αιτία να προαχθεί χωρίς να γράψει εξετάσεις. Και εγένετο !)

Έτσι με το απολυτήριο του Γυμνασίου Νεαπόλεως πήγα για εισαγωγικές εξετάσεις στη Γεωπονική Σχολή Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης όπου συνάντησα και το συμμαθητή Δημήτριο Πλατάκη από τις Λίνες. Ήσαν οι πρώτες εξετάσεις μετά τον πόλεμο και οι από όλη την Ελλάδα κυρίως Μακεδονία, Θράκη, Θεσσαλία, Ήπειρο – υποψήφιοι όλων των σχολών, λόγω του πολέμου, ήταν υπεράριθμοι των υπαρχουσών θέσεων (στη Γεωπονική Σχολή ήταν δεκαπέντε οι θέσεις και οι υποψήφιοι ξεπερνούσαν διψήφιο αριθμό.)

Αν και είχαμε απογοητευθεί με τον Πλατάκη πετύχαμε με την πρώτη σε αντίθεση των άλλων που είχαν τελειώσει σπουδαία σχολεία των πόλεων (Α' και Ε' Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, Πειραματικό Πανεπιστημίου, Γερμανικό, και παρόμοια Βόλου, Λαρίσης, Ιωαννίνων κλπ.) των οποίων οι υποψήφιοι απέτυχαν.

Γιώργος Πρατσίνης.

ΠΩΣ ΘΑ ΒΓΑΛΟΜΕ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΜΑΣ ΝΟΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

Μηχανολόγου – Ηλεκτρολόγου Μηχανικού

(Συνέχεια από τη σελ. 6)

λαϊκά ατυχήματα, και προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψη ατυχημάτων αυτού του τύπου, η Ευρωπαϊκή Βουλή ψήφισε μια σειρά κανονισμών για την εξαγωγή του αργού πετρελαίου και του φυσικού αερίου από τη θάλασσα.

Η εισηγήτρια της επιτροπής για τη βιομηχανία, την έρευνα και την ενέργεια, η αγγλίδα συντηρητική Vicky Ford, εξήγησε ότι « ύστερα από την οικολογική και οικονομική καταστροφή, που έγινε τον Απρίλιο του 2010 ανοικτά των ακτών της Λουιζιάνα, η ευρωπαϊκή Βουλή επεξεργάστηκε μια σειρά προτάσεων για να ενισχυθούν τα μέτρα ασφάλειας κατά την offshore (υπεράκτια) άντληση του φυσικού αερίου και του αργού πετρελαίου μέσα στα όρια της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Οι εταιρείες που θα αναλάβουν την εξόρυξη των φρεάτων και την άντληση των υδρογονανθράκων οφείλουν να καταθέσουν μια μελέτη των συντελεστών επικινδυνότητας, μια εκτίμηση των πηγών ρύπανσης και ένα πλάνο άμεσης επέμβασης που να εμπεριέχει τα απαραίτητα μηχανήματα σε περίπτωση διαρροής. Οι εταιρείες οφείλουν επίσης να αποδείξουν ότι έχουν την οικονομική δυνατότητα να καλύψουν το περιβαλλοντικό κόστος σε περίπτωση ατυχήματος ».

Γι' αυτό πιστεύω ότι είναι χρήσιμο να δώσουμε μερικές τεχνικές πληροφορίες όσον αφορά τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος εξ αιτίας των διαρροών του πυθμένα της θάλασσας και της άντλησης του πετρελαίου.

Μια πετρελαϊκή εξέδρα γενικά δεν ρυπαίνει με πετρέλαιο το θαλάσσιο περιβάλλον με την αυστηρή προϋπόθεση όμως ότι οι εργασίες διάτρησης για τη διάτρηση του φρεάτος, συντήρησης και λειτουργίας της γίνονται σύμφωνα με τους κανόνες της τέχνης και της επιστήμης.

Όμως συχνά η ρύπανση συντελείται! Ας δούμε με τι τρόπο και γιατί :

Η ρύπανση οφείλεται κυρίως στη διαδικασία εκτέλεσης των εργασιών συντήρησης και αντικατάστασης των αντλιών που αντλούν το αργό πετρέλαιο. Οι αντλίες αυτές που τοποθετούνται στο εσωτερικό του πετρελαϊκού κοιτάσματος κάθε τόσο πρέπει να αντικαθίστανται, ή να τοποθετούνται ολόενα σε μεγαλύτερο βάθος μέσα στο κοιτάσμα εξ' αιτίας της βαθμιαίας μείωσης της απόδοσης του κοιτάσματος.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών συντήρησης βγαίνει έξω η αντλία που πρέπει να αντικατασταθεί ή να συντηρηθεί. Έτσι αφαιρούμενης της αντλίας, η οποία κλείνει την επικοινωνία του κοιτάσματος με το ελεύθερο περιβάλλον, έρχεται σε επαφή το κοιτάσμα του πετρελαίου με τον ατμοσφαιρικό αέρα διά μέσου της « τρύπας » της διάτρησης.

Επειδή το κοιτάσμα βρίσκεται κάτω από πιέσεις πολύ μεγαλύτερες της ατμοσφαιρικής πίεσης το πετρέλαιο είναι λογικό να έχει τη τάση να βγει προς τα έξω μολύνοντας έτσι το θαλάσσιο περιβάλλον.

Όμως προκειμένου να αποφευχθεί αυτή η εκροή, γεμίζεται η μεταλλική σωλήνα, η στήλη (casing) που συνδέει την εξέδρα με το κοιτάσμα, με ένα πολφώ μια λάσπη δηλαδή (MUD είναι ο αγγλικός όρος) η οποία στην πραγματικότητα αποτελείται από ένα μείγμα χημικών προϊόντων που σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν ένα υψηλό δείκτη τοξικότητας.

Εξ' άλλου χρησιμοποιούνται διάφορα πρόσθετα για να ρυθμίσουν το κινηματικό ιξώδες της λάσπης στις κατάλληλες τιμές, απαραίτητο για την λίπανση των τρυπανιών και του διατρητικού μηχανισμού γενικότερα.

Η στήλη της λάσπης μέσα στο σωλήνα που συνδέει την πλατφόρμα

με το κοιτάσμα, προκαλεί μια υδροστατική πίεση που υπερνικά την πίεση της εκροής. Έτσι αποφεύγεται ο κίνδυνος μιας βίαιης εκροής του πετρελαίου που όχι μόνο θα μόλυνε τη θάλασσα αλλά και θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή του προσωπικού της εξέδρας. Συχνά η τοξική αυτή λάσπη χύνεται, αλόγιστα, στη θάλασσα παρόλο που υπάρχει μια συγκεκριμένη διαδικασία ανάκτησης, που θεωρητικά πρέπει να γίνεται, αλλά πολλές φορές εξ' αιτίας των διαρροών ή των κακών καιρικών συνθηκών η λάσπη διασπείρεται στη θάλασσα. Πάντως η ρύπανση κατά περιόδους είναι ένα γεγονός αναπόφευκτο επειδή κάθε τόσο που πρέπει να συντηρηθούν ή να αντικατασταθούν οι αντλίες. Πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι κάθε εξέδρα μπορεί να έχει μέχρι και 25 αντλίες με συνέπεια να απαιτούνται συχνά εργασίες συντήρησης. Προληπτικά μόνο μερικές μπορεί να βελτιωθεί η ρύπανση διοχετεύοντας τη λάσπη σε ειδικά δοχεία ή σε ειδικές φορητές (supply vessels) που κάθε εξέδρα έχει στη διάθεσή της 24 ώρες το εικοσιτετράωρο. Πάντως οι προφυλάξεις αυτές θεωρούνται ελλειπείς καθώς μια ποσότητα της τοξικής λάσπης αναγκαστικά θα καταλήξει στη θάλασσα εκτός του ότι άλλη ποσότητα της τοξικής λάσπης θα απορροφηθεί από το υπέδαφος δια μέσου του κοιτάσματος. Εξ' άλλου, σε περίπτωση κακών καιρικών συνθηκών οι εργασίες προφύλαξης καθίστανται ιδιαίτερα δύσκολες με τα πλωτά μέσα δηλαδή με τις φορητές που αναφέραμε προηγουμένως.

Τα υγρά που δημιουργούνται κατά τη φάση της άντλησης αποτελούνται κυρίως από τα νερά της παραγωγής και από τα νερά της έγχυσης για την αύξηση της πίεσης του κοιτάσματος ή και του ξεπλύματος των πετρωμάτων του κοιτάσματος. Τα πρώτα εξαγονται μαζί με τους υδρογονάνθρακες. Πράγματι στο εσωτερικό των κοιτασμάτων του πετρελαίου και το φυσικό αέριο είναι μαζί με μεγάλες ποσότητες νερού, το οποίο είναι κατά πολύ πιο αλμυρό από εκείνο των ωκεανών. Εξ' άλλου με την ωρίμανση του κοιτάσματος, μειώνεται η ποσότητα των εξαγόμενων υδρογονανθράκων και αυξάνεται η ποσότητα του νερού, τόσο που στο τέλος της διαδικασίας παραγωγής ενός κοιτάσματος οι όγκοι (ποσότητες) του νερού που έχουν βγει υπερβαίνουν τους όγκους των υδρογονανθράκων.

Τα νερά που βγαίνουν κατά τη φάση της παραγωγής περιέχουν σύνθετα οργανικά και ανόργανα στοιχεία που συχνά είναι τοξικά και πρέπει να αφαιρεθούν από τα νερά πριν την διάθεσή τους στη θάλασσα. Μαζί με το εξαγόμενο πετρέλαιο βγαίνει και το φυσικό αέριο που μπορεί να περιέχει υψηλές ποσότητες ενώσεων του θείου (κυρίως υδρόθειο H2S) που με κατάλληλη επεξεργασία αφαιρείται σε ποσοστό 99,9 %.

Τα νερά έγχυσης που διοχετεύονται στο κάθε πηγάδι, προκειμένου να διατηρείται η πίεση του κοιτάσματος σε κατάλληλα επίπεδα άντλησης, συνήθως διατίθενται στη θάλασσα αλλά μόνο αν δεν περιέχουν τοξικές ουσίες...

Από την μικρή αυτή αλλά σοβαρή εφημερίδα μας προτείνουμε στους πολιτικούς άρχοντες ότι αν ποτέ γίνει πραγματικότητα η άντληση των υδρογονανθράκων, από τα λεγόμενα θαλάσσια οικόπεδα νότια της Κρήτης, οι προφυλάξεις αυτές που αναφέρονται παραπάνω να γίνουν σεβαστές από τις εταιρίες που θα αναλάβουν τις εργασίες για την διάνοξη φρεάτων και άντλησης πετρελαίου προκειμένου να αποφευχθεί μια μεγάλη και εξαιρετικά δύσκολα αναστρέψιμη ρύπανση των νότιων ακτών του νησιού μας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Όπως ήταν προγραμματισμένο το Σάββατο το απόγευμα **13 Δεκεμβρίου 2014** παρακολούθησαμε την θεατρική παράσταση «Φον Δημητράκης» του Δημήτρη Ψαθά στο θέατρο «Μουσούρη». Η συμμετοχή των Φουρνιωτών και των Φίλων της Φουρνής πολύ ικανοποιητική (πάνω από τριάντα άτομα). Ο «Φον Δημητράκης», το κορυφαίο έργο του Δημήτρη Ψαθά, που γράφτηκε μέσα στην περίοδο της Κατοχής και ανέβηκε το 1946 στην περίοδο του Εμφυλίου, είναι μια σπαρταριστή σάτιρα πάνω σ' ένα επίκαιρο θέμα: το πάθος για ελευσία.

Η υπόθεση εκτυλίσσεται σ' ένα αστικό σπίτι της Αθήνας της Κατοχής του 1942. Ο Δημήτρης Χαρίτος είναι ένας αποτυχημένος και δειλός πολιτευτής, ο οποίος μέσα σ' αυτήν την περίοδο, βρίσκει την ευκαιρία να πραγματοποιήσει το μεγάλο του όνειρο: να γίνει Υπουργός, συνεργαζόμενος, όμως, με τους Γερμανούς. Μέσα στο σπίτι και τον καιρό της ελεύθερης ζωής αποδοκίμασε και γελοιοποίησε ο λαός, ήρθε ν' αποζημιώσει η 'μεγάλη ευκαιρία' που παρουσιάστηκε. Τα Υπουργεία, τις Νομαρχίες και τους Δήμους τα καβαλούσε ο καθένας, αρκεί να ήταν πρόθυμος να πουλήσει την ψυχή του στον διάβολο. Την πουλήσανε πολλοί που τους έκαψε ο καημός της εξουσίας. Πρόσωπα απίθανα και γελοία χύμξαν σ' αξιώματα, την ώρα που ο Ελληνικός λαός αγωνιζόταν τον υπέρτατο αγώνα για τη λευτεριά του...».

«Τύποι προδοτών υπάρχουν πολλών λογίων», γράφει ο Δημήτρης Ψαθάς για τον ήρωά του. «Ο Φον Δημητράκης δεν είναι ο συγγενός προδοτής που τραβά τον δρόμο του με πλήρη συνείδηση του έργου του. Είναι ο κομικωτρονικός Ρωμικός πολιτάνης που τους ειρηνικούς καιρούς απέτυχε και γελοιοποιήθηκε οικτρά ζητώντας την ψήφο του λαού, κι όμως τον καίει πάντα ο καημός ν' ανεβεί. Έναν τέτοιο τύπο είχα υπ' όψιν μου πάντα ν' ανεβάσω στη σκηνή. Τοποθετώντας τον μέσα στην Κατοχή, είχα την ευκαιρία να τον αναπτύξω και να τον φωτίσω, γιατί τους ανθρώπους αυτούς, που τον καιρό της ελεύθερης ζωής αποδοκίμασε και γελοιοποίησε ο λαός, ήρθε ν' αποζημιώσει η 'μεγάλη ευκαιρία' που παρουσιάστηκε. Τα Υπουργεία, τις Νομαρχίες και τους Δήμους τα καβαλούσε ο καθένας, αρκεί να ήταν πρόθυμος να πουλήσει την ψυχή του στον διάβολο. Την πουλήσανε πολλοί που τους έκαψε ο καημός της εξουσίας. Πρόσωπα απίθανα και γελοία χύμξαν σ' αξιώματα, την ώρα που ο Ελληνικός λαός αγωνιζόταν τον υπέρτατο αγώνα για τη λευτεριά του...».

Η επιστροφή στη σκηνή του θρυλικού «Φον Δημητράκη», του κορυφαίου έργου του Ψαθά, συμπίπτει με μια εποχή που μοιάζει σε πολλά μ' εκείνη που πρωτοεμφανίστηκε. Ένας εξαιρετικός θίασος καταξιωμένων ηθοποιών, καθώς και νέων ταλαντούχων, απέδωσε με δεξιοτεχνία το έργο. Έξοχος πρωταγωνιστής και σκηνοθέτης ο Πέτρος Φιλιππίδης έξοχος και ο υπόλοιπος θίασος που αποτελείται από τους Γεράσιμο Σκιαδαρέση, Δημήτρη Μαυρόπουλο, Μαρία Κατσανδρή, Φαίη Ξυλά, Γιάννα Παπαγεωργίου, Γιώργο Ψάλτου, Μανώλη Χουρδάκη, Χριστίνα Σπατιώτη, Χρύσα Κλούβα, Θανάση Ισιδώρου.

Η παράσταση μας άρεσε πολύ και χαρήκαμε που μας δόθηκε η ευκαιρία να βρεθούμε όλοι μαζί και να ευχηθούμε από κοντά για τις γιορτές και τον καινούργιο χρόνο.

Ρένα Κανιπάκη

ΛΟΓΩ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ

Ως γνωστόν οι Κάτοικοι του Κάτω και Επάνω χωριών της Φουρνής ανήκαν πολιτικά κατά την μεγαλύτερη πλειοψηφία τους, εις το κόμμα του Ελευθερίου Βενιζέλου σε αντίθεση με τους κατοίκους Καστελίου Φουρνής που ανήκαν στο Λαϊκό κόμμα και σε μέρες εκλογών με έντονες πολιτικές αντιπαράθεσεις και αδικαιολόγητους φανατισμούς, δεν μπορούσε να περάσει Κατοχωρίτης από το Καστέλι και Καστελιανός από το Κάτω χωριό.

Η παρούσα φωτογραφία δείχνει τον πολιτικό φανατισμό όχι πλουσίων Κατοχωριτών να επιβαρυνθούν με τόσα έξοδα να νοικιάσουν λεωφορείο να πάνε στα Χανιά σε δρόμο χαλικοστρωτο, να μείνουν σε ξενοδοχεία, να ξεδέψουν σε εστιατόρια κλπ. Δικαιολογημένα κατά συνέπεια θεωρούμε την παρούσα ΙΣΤΟΡΙΚΗ φωτογραφία με παλιούς Φουρνιώτες άπαντες Μακαρίτες (πλην το κορτσάκι Μαρία Παπαστεφα νάκη) φωτογραφούμενοι πριν την αναχώρησή τους για τα Χανιά στην κηδεία του Εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου το Μάρτιο 1936.

Γεώργιος Πρατσίνης, Γεωπόνος

Όρθιοι από τα αριστερά: Ιωάννης Γωνιωτάκης (Μαργγάκη) Ανοτάτης Εμπορικής, Μαρία Δρακωνάκη (Δρακωνάκης), Δήμος Μπουραντάς Γεωπόνος, Κώστας Βαρθάκης Εφέτης, Εμμανουήλ Παυλίδης κτηματίας υποδηματοποιός, Νικόλαος Ραντόπουλος Αγρονόμος, Ιωάννης Ραντόπουλος Γιατρός, Μιχαήλ Παπαστεφανάκης Χημικός, Εμμανουήλ Μπουραντάς ο δάσκαλος μου, Κωνσταντίνος Μπαμπιούνης Γεωργός, Αγάπη Τσιχλή σύζυγος Εμμανουήλ Δαμανάκη αγροτικού, Σοφία σύζυγος Νικολάου Ραντόπουλου, Σοφία Ραντόπουλου σύζυγος Εμμαν. Παυλίδη, Ελένη Παυλάκη σύζυγος Γεωργίου Παπαστεφανάκη με την κόρη της, Ειρήνη σύζυγος Γεωργίου Σηφάκη (Σηφογιώργη) και Αικατερίνη Χουρδάκη (Χουρδοκατερίνα) σύζυγος Έμμανουήλ Περοδοσκαλάκη.

Εδώ Φουρνή...

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ελαιουργείο του Αγροτικού Συνεταιρισμού της Φουρνής άρχισε τη λειτουργία του από τα τέλη του Νοεμβρίου και καλεί όλους τους

Το ελαιουργείο του συνεταιρισμού σε δράση

παραγωγούς της περιοχής μας να αλέσουν εκεί τις ελιές τους, σπρίζοντας με αυτό τον τρόπο μια τοπική επιχείρηση. Εντωμεταξύ άρχισε και η διάθεση του ελαιολάδου προς πώληση, με σχετικά καλές τιμές, πάνω από τρία ευρώ, ενισχύοντας έτσι την αγροτική οικιακή οικονομία, για όσους τουλάχιστον έχουν περισσεύματα προς πώληση.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Την Κυριακή 16 Νοεμβρίου ο Αγροτικός Συνεταιρισμός της Φουρνής «Η ΚΕΡΑΠΟΛΙΤΙΣΑ» πραγματοποίησε έκτακτη γενική συνέλευση των μελών του. Η συνέλευση πραγματοποιήθηκε στο ελαιουργείο του Συνεταιρισμού με μικρή όπως πάντα προσέλευση των συνεταίρων. Τα θέματα της συνέλευσης ήταν:

1. Συμμετοχή του Συνεταιρισμού στο νέο σχήμα της Ε.Α.Σ. Μεραμβέλλου, σύμφωνα με το Ν. 4015/2011.
2. Εκλογή αντιπροσώπου του Συνεταιρισμού στην ΠΑΣΕΓΕΣ.
3. Προτάσεις - Ενημερώσεις.

Η Γενική Συνέλευση αφού εξέλεξε τον πρόεδρο και τα λοιπά μέλη του προεδρείου, άρχισε τις εργασίες της με τα θέματα της ημερησίας διάταξης.

Ο λόγος δόθηκε πρώτα στον πρόεδρο του Συνεταιρισμού κ. Δημήτριο Μαστοράκη, ο οποίος αναφέρθηκε στο Ν. 4015/2011 και στις επιπτώσεις του κατά την εφαρμογή του. Επεσήμανε ότι η προσχώρηση του Συνεταιρισμού της Φουρνής στο νέο σχήμα της Ε.Α.Σ., η οποία μετατρέπεται σε πρωτοβάθμια οργάνωση, αποτελεί την καλύτερη δυνατή λύση. Ανέφερε εδώ ότι και οι υπόλοιποι συνεταιρισμοί του Μεραμβέλλου θα συμμετάσχουν στο νέο σχήμα. Μετά από διαλογική συζήτηση αποφασίστηκε ομόφωνα η συμμετοχή του Συνεταιρισμού στο νέο σχήμα.

Για το δεύτερο θέμα του ορισμού αντιπροσώπου του Συνεταιρισμού στην ΠΑΣΕΓΕΣ εκλέχτηκε αντιπρόσωπος ο πρόεδρος του Συνεταιρισμού κ. Δημήτριος Μαστοράκης.

Στη συνέχεια έγινε ενημέρωση για τη λειτουργία του Συνεταιρισμού, τα οικονομικά του και ακούστηκαν προτάσεις για την καλύτερη λειτουργία του και την ενημέρωση των παραγωγών, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη προσέλευση για άλεση.

Τέλος, αφού δεν υπήρξαν άλλα θέματα για συζήτηση, έληξε η συνέλευση με τις ευχές η φετινή χρονιά να είναι προσοδοφόρα για το Συνεταιρισμό.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΩΣΤΑΚΗ

Άλλο ένα τιμητικό έπαθλο πρόσθεσε στη συλλογή του ο Φουρνιώτης πρωταθλητής Γιώργος Κωστάκης. Σε μία όμορφη εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στη κατάμεστη αίθουσα του Athens Ledra Hotel, βραβεύτηκε από την Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή ο πρωταθλητής Ευρώπης στο άλμα εις μήκος και τριπλούν, Γιώργος Κωστάκης. Η εκδήλωση έγινε επ' ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία και βραβεύτηκαν οι κορυφαίοι αθλητές και αθλήτριες που διακρίθηκαν μέσα στο 2014 σε παγκόσμια και ευρωπαϊκά πρωταθλήματα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2015 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Για άλλη μια χρονιά ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας «Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ» κυκλοφόρησε για το έτος 2015 ένα καλαίσθητο ημερολόγιο. Το ημερολόγιο επιμελήθηκε ο πατήρ Μιχάλης Πατεράκης και είναι αφιερωμένο στα εκατό χρόνια του Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος της Φουρνής.

Στις σελίδες του ημερολογίου γίνεται μια μικρή περιγραφή του κομψοτεχνήματος του Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος Φουρνής, που με τόσο μεράκι οικοδόμησαν οι φουρνιώτες μάστορες και που σήμερα όλοι θαυμάζουμε. Το μνημείο αυτό της Φουρνής αποτελεί για όλους εμάς το «σήμα κατατεθέν» και δεν νοείται Κάτω Χωριό χωρίς την Αγία Τριάδα του, όπως λέει στο ημερολόγιο ο πατήρ Μιχάλης Πατεράκης

ΕΠΙΣΚΕΦΗ ΚΛΙΜΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Κατά τα μέσα Οκτωβρίου, κλιμάκιο της νέας Δημοτικής Αρχής του Δήμου μας, μετά από πρόσκληση του προέδρου του κοινοτικού διαμερισμάτος μας κ. Μανώλη Μπουραντά, επισκέφτηκε το χωριό μας. Σκοπός της επίσκεψης ήταν η επιτόπια εξέταση των προβλημάτων και η παρουσίαση από τον πρόεδρο των θεμάτων που απασχολούν την κοινότητά μας και των έργων που προτείνονται. Επικεφαλής του κλιμακίου ήταν ο Αντιδήμαρχος κ. Κων/νος Κοκκίνης, υπεύθυνος των κοινοτήτων του τέως Δήμου Νεάπολης.

Έγινε επιτόπια επίσκεψη και παρουσίαση των έργων τα οποία προτείνονται να γίνουν. Μεταξύ αυτών είναι [εκτός του έργου της ανάπλασης και κατασκευής νέου δικτύου αποχέτευσης και νέου δικτύου ύδρευσης τα οποία έχουν

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Ο πρόεδρος και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του πολιτιστικού συλλόγου του χωριού μας «Η Ευαγγελίστρια» εύχονται σε όλους τους Φουρνιώτες καλές γιορτές και ευτυχισμένο και δημιουργικό το νέο έτος 2015.

δημοπρατηθεί και εκτελούνται] τα παρακάτω:

1. Διάνοξη γεώτρησης από τη ΔΕΥΑΝ για την ύδρευση των οικισμών της Φουρνής στην περιοχή της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής, γιατί το νερό που υδρεύεται τώρα η Φουρνή, λόγω της υπεράντλησης, έχει γίνει ακατάλληλο για πόση.

2. Συντήρηση της αίθουσας του πρώην Δημοτικού Σχολείου της Φουρνής και επιδιόρθωση της στέγης, διότι βάζει νερό.

3. Εκσυγχρονισμός της παιδικής χαράς και συμπλήρωσή της με άλλα παιχνίδια.

4. Συντήρηση του κτηρίου του κοινοτικού ιατρείου και επιδιόρθωση της τουαλέτας που είναι δίπλα στο ιατρείο.

5. Για τις καμάρες και το παλιό Επισκοπείο, στο Επάνω Χωριό: Παρέμβαση για την διάνοξη του δρόμου, που περνάει κάτω από τις καμάρες και ανασφάλωση του Επισκοπείου και των καμαρών.

6. Συντήρηση των υπαρχόντων και διάνοξη νέων αγροτικών δρόμων.

7. Καθάρισμα των βαγκών του κάμπου.

8. Μετατόπιση του μετασχηματιστή που βρίσκεται μπροστά στην εκκλησία της Αγίας Τριάδος.

9. Προώθηση της πρότασης να βγει ο κάμπος της Φουρνής από το σχέδιο πόλεως, που έχει μπει, διότι δημιουργεί προβλήματα στις διάφορες ενέργειες και δεν είναι προς το συμφέρον των κατοίκων της Φουρνής.

Έγινε η καταγραφή από το κλιμάκιο των αιτημάτων και υποσχέθηκαν ότι στα πλαίσια των δυνατοτήτων που υπάρχουν θα προωθηθούν όσα έργα μπορούν να γίνουν.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στα μέσα του μήνα Νοεμβρίου άρχισαν οι εργασίες ανάπλασης στο χωριό. Ξεκίνησαν από την Παναγία την Κουέλα και προχώρησαν τον κεντρικό δρόμο προς την πλατεία και από τον Μιχαήλ Αρχάγγελο προς τον Παλαίμυλο. Τώρα γίνεται εκσκαφή και τοποθέτηση του αποχετευτικού αγωγού. Θα ακολουθήσουν οι εργασίες τοποθέτησης του υδρευτικού δικτύου και η πλακόστρωση με φυσικές πλάκες. Οι εργασίες έχουν προκαλέσει, όπως είναι φυσικό, μια αναστάτωση στο κυκλοφοριακό και στην ησυχία του χωριού, αλλά οπωσδήποτε αυτά είναι αναπόφευκτα όταν γίνονται έργα προόδου για κοινό όφελος. Το έργο αυτό της ανάπλασης έχει προγραμματιστεί να γίνει προς το παρόν σε ένα τμήμα του Κάτω Χωριού. Από ότι μας είπε ο Πρόεδρος θα επιδιώξει να ενταχθεί σε αυτό το πρόγραμμα και το υπόλοιπο Κάτω Χωριό καθώς και το Πάνω Χωριό.

Νίκος Φουντουλάκης
Γεωπόνος